71STE JAARGANG No. 9052 WOENSDAG 23 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Mr. I. C. Debrot: tevreden!

Statuut dient op fundament van goede wil te steunen

Zullen de Arubanen en bloc tegenstemmen?

Willemstad. — De KLM heeft zichzelf overtroffen in service, technisch kunnen en hoffelijkheid. Ik had het geluk mee te mogen vliegen gedurende de eerste etappe van de eerste vlucht naar Lima met een aantal zeer illustere gasten en met de directie van de KLM zelf, aldus mr I. C. Debrot, met wie wij eerst gisteren persoonlijk contact hadden na zijn terugkeer uit Nederland, waar hij de RTC bijwoonde.

Ieder weldenkend Antilliaan moet zijn steun geven

Over de RTC was mr I. C. Debrot zeer te spreken. Het feit, dat verschillende afgevaardigden, die in Nederland ontevreden waren, hier hun tevredenheid hebben betuigd hebben met de resultaten, geeft hoop voor de toekomst, aldus mr I. C. Debrot, die zich er voorts over verheugde, dat de besprekingen in een hartelijke sfeer zijn verlopen, men kan gerust zeggen, zonder incidenten.

Er waren zeer zeker geschilpunten, doch deze betroffen vooral de technicalia en formuleringen en waren in feite grotendeels reeds opgelost, voordat de conferentie aan de gang was.

De kwestie van de Procureur-Generaal, waarover zoveel deining is geweest, is onnodig opgeblazen. In deze opgeblazenheid is de werkelijke bedoeling geheel verdraaid. Degenen, die in Nederland de positie van de P.G. op principieel niveau brachten, streefden — **evenals wij — naar niets anders** dan naar een zo groot mogelijke rechtszekerheid en gepaard aan een zo groot mogelijke autonomie voor de Antillen. En er zal wel geen weldenkend mens zijn, die daartegen kan zijn, aldus onze zegsman, die meende, dat met de huidige tekst en toelichting en mits men naar het goede streeft, dit wel bereikt is.

Het Statuut dient niet te rusten op formuleringen en teksten alleen, haar basis zij vooral de goede wil. Die goede wil zal moeten blijken uit een loyale uitvoering van het Statuut en uit de vaste wil een reëel Koninkrijk te vormen met alle daaraan verbonden vrijwillige, op basis van gelijkwaardigheid, op ons genomen verplichtingen.

Onvervulde wensen

Nu wil dat niet zeggen, dat er geen bepaalde desiderata overblijven. Het woord „tevreden" is correct, maar juist ook, omdat, zoals steeds met onderhandelingen het geval is, met onderhandelingen nooit alles bereikt kan worden. Er blijven immer punten over, die men bijv. anders geregeld wil zien en zo kunnen wij t.a.v. bepaalde punten niet tevreden zijn. Een van die punten is de al te gemakkelijke wijze, waarop men de Landsregeling kan wijzigen. Ik vind dit een depreciatie van de Landsregeling en een devaluatie van het bijzondere karakter daarvan. Overigens hangt ook hier weer alles af van de goede trouw diergenen, die bedoelde regels moeten hanteren, aldus mr I. C. Debrot.

De positie van Aruba

Sprekende over de positie van Aruba in dit geheel was mr I. C. Debrot de mening toegedaan, dat — zo het probleem al mocht bestaan — thans op fraaie en voor alle partijen bevredigende wijze Aruba zijn verlangens kan verwezenlijken. De KVP gunt Aruba waar het recht op heeft en zij zal uiteraard Aruba steeds steunen in zijn gerechtvaardigde wensen om het mogelijke, billijke en redelijke te bereiken.

Goodwill voor de Antillen

Op een desbetreffende vraag of de heer Debrot nog contact had opgenomen met de KVP in Nederland, deelde onze zegsman mede, dat hij vruchtbare contacten had gelegd. De belangstelling van de KVP-kopstukken in Nederland voor de Nederlandse Antillen is niet gering, de Nederlandse Antillen hebben een enorme goodwill en ik heb er mij van kunnen overtuigen, dat, dank zij de eerlijke bedoeling van de KVP in Nederland met het welzijn van de Nederlandse Antillen en het Koninkrijk, de conferentie tot een bevredigende oplossing gekomen is. Het persoonlijk contact met de KVP in Nederland was niet alleen vruchtbaar, het werkt buitendien inspirerend, aldus mr I. C. Debrot.

De procedure

Ten aanzien van de verdere procedure van het Statuut deelde de heer Debrot ons mede, dat uit betrouwbare bronnen bekend is, dat het ontwerp-statuut na de Raad van State te zijn gepasseerd op korte termijn aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal zal worden aangeboden. Dit college zal er naar streven de vaststelling vóór het aanstaande reces — een parlementaire rustperiode, die wij in de Nederlandse Antillen helaas nog niet kennen — klaar te krijgen. Inmiddels zal in de loop van deze week nog het Statuut in veelvoud aan de Regeringen van Suriname en de Ned. Antillen worden aangeboden. Het hangt derhalve van de verdere activiteiten van de Landsregering af en van derzelver vlotheid, of de Staten het ontwerp-statuut bv. binnen een dag of tien kunnen hebben.

Formele betekenis

En dit achtte de heer Debrot technisch onmogelijk, aangezien de inhoud van het ontwerp-statuut reeds bekend is en het advies slechts formele betekenis heeft. Immers, het ontwerp-statuut moet, zoals ter RTC aanvaard, integraal worden aangenomen of verworpen. Amendementen daarop zullen, zonder heropening van de RTC, niet mogelijk zijn.

Wat de Staten betreft, kan ik wel zeggen, dat zij voor een vlugge behandeling op de medewerking van de KVP-fractie in de Staten kan rekenen.

Op onze vraag of verwacht mag worden, dat het ontwerp-statuut, indien alle daarop betrokken instanties de nodige voortvarendheid betrachten om dit ten spoedigste aan de Staten ter goedkeuring aan te bieden, ook de vereiste 2/3 meerderheid krijgt, moest de heer Debrot een direct antwoord schuldig blijven. De wind is weliswaar niet erg veranderlijk in de Antillen, maar wèl de politieke stromingen. Nemen wij de verklaringen van de Antilliaanse RTC-ers in Den Haag afgelegd als leiddraad, aldus mr I. C. Debrot, dan is er een zeer grote kans op de vereiste 2/3 meerderheid. Overigens kan ik mij niet goed indenken, hoe een rechtgeaarde Antilliaan tegen het Statuut kan stemmen.

De bijkomstigheid — zij het een politieel belangrijke — is natuurlijk de kwestie of een voortbestaan van de NVP-AVP-coalitie mogelijk of denkbaar zou zijn, als bijv. de AVP — hetgeen de heer Debrot voorhands niet kon aannemen — „en bloc" tegen het Sattuut zou stemmen.

Overigens is dit een bijzonder interessant facet, dat betrokkenen maar beter zelf moeten oplossen.

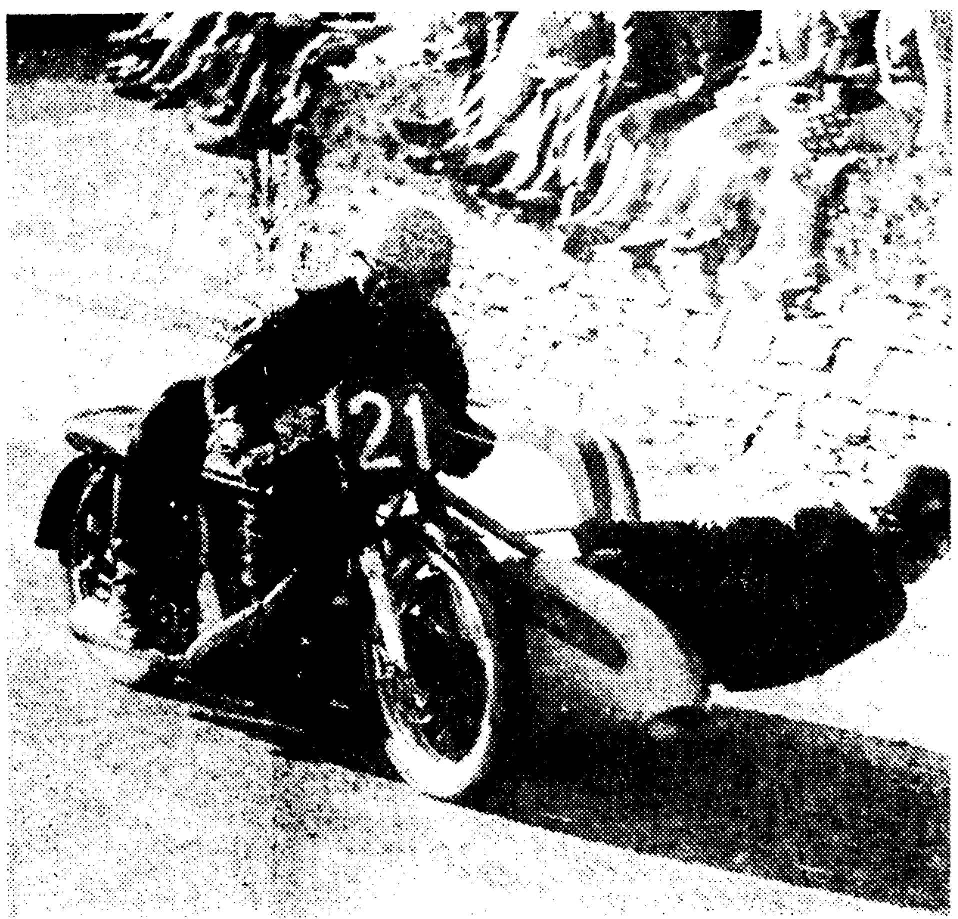
Duits student beweert verloofd te zijn met prinses Margaret

Een 28-jarige student in de rechten uit Frankfort heeft zijn verloving met prinses Margaret bekend gemaakt. Hij verklaarde dat het geen grap was.

Klaus Feucht verklaarde tegenover de pers dat hij met Pasen naar Schotland was geweest en zich daar had verloofd met prinses Margaret. Hij liet een bekendmaking van de verloving zien, die — naar hij zeide — was toegezonden aan premier sir Winston Churchill en vooraanstaande Britse vertegenwoordigers in Duitsland. De bekendmaking luidde:

„Hare Koninklijke Hoogheid, Prinses Margaret Rose, en Klaus Feucht, geven met vreugde kennis van hun verloving."

Een woordvoerder van Buckingham Palace in Londen zeide, dat het bericht „belachelijk" was. Hij voegde er aan toe dat prinses Margaret zich met Pasen niet in Schotland had bevonden, doch de Paasdagen op Windsor Castle nabij Londen had doorgebracht.

De Franse coureur Drion in actie tijdens de T.T.-races voor motoren met zijspan op het Engelse eiland Man. Voor het eerst in deze beroemde T.T. reed bij de Fransman een vrouw in het zijspan mede.

Ook de Antillen doen mee aan actie voor nationaal monument Dr. A. Plesman

Willemstad. — Oudejaarsavond 1953 zal in het geheugen van talloze ingezetenen van het Koninkrijk der Nederlanden verbonden blijven met de ontstellende tijding van het onverwacht heengaan van één van Neerlands grootste zonen uit de jongste geschiedenis — Dr. Albert Plesman, in leven President-Directeur der KLM.

Pionier der Groot-Nederlandse luchtvaart — de schepper, de grote bouwer en scherpzinnige, fantasierijke aanvoerder van s'werelds oudste luchtvaartmaatschappij — was hij voor het gehele Nederlandse volk een **maan van eminente betekenis, wiens optreden en denkbeelden**, wiens voorbeeld van stoerheid, eenvoud en degelijkheid tot iedere rijksgenoot sprak; zijn krachtige houding, zijn karaktervastheid en zijn schier onbegrensde durf en energie schaarden hem in de gedachten van menigeen onwillekeurig onder de Grootsten die het Koninkrijk der Nederlanden in de achterliggende eeuwen heeft voortgebracht.

Kan het verwonderen, dat onmiddellijk na zijn verscheiden stemmen zijn opgegaan Dr. Albert Plesman te eren en dit eerbewijs zodanige vorm te geven, dat de herinnering aan hem blijvend voor het nageslacht zal worden bewaard?

Een nationale figuur, die door zijn sterk internationaal georiënteerde arbeid overal in de wereld bekendheid en gezag genoot, kan men op vele en velerlei wijzen hulde brengen. Zo maakte het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao het nobele gebaar aan de internationale luchthaven „Hato" de naam van deze grote figuur te verbinden en deze luchthaven te doen voortbestaan als de „Dr. Albert Plesman" luchthaven. Bij hen, die uit hoofde van hun positieve nauwe banden met de overledene onderhielden, rees het denkbeeld, als blijvende hulde aan Dr. Plesman, een nationaal monument op te richten.

Nadat zij zich hadden verenigd in een comité, dat zich geschraagd zag door een ere-comité onder ere-voorzitterschap van Z.K.H. de Prins der Nederlanden en waartoe vele vooraanstaande landgenoten waren toegetreden, waaronder de Gouverneur der Nederlandse Antillen, heeft Zijne Excellentie de suggestie gedaan om door het in het leven roepen van eilandelijke comité's de Antilliaanse Rijksdelen in de actie voor een nationaal monument te betrekken.

Het „Comité Nationaal Monument Dr. A. Plesman" is na rijp beraad tot het besluit gekomen het monument te 's Gravenhage te doen verrijzen, de stad waar Dr. Plesman werd geboren, woonde en werkte. In overeenstemming met de wensen van Mevrouw Plesman viel de keuze van de plaats, waar het monument zal verrijzen, op het Hubertus-duin, gelegen aan de Plesmanweg (voormalige Raamweg) tussen de Waalsdorperweg en het KLM-gebouw.

Het Curaçaos „Comité Nationaal Monument Dr. A. Plesman", onder ere-Voorzitterschap van Gezaghebber M.P. Gorsira, beveelt de plannen voor het Monument warm aan en spreekt van ganser harte de hoop uit dat de bewoners van dit Eilandgebied de plannen zullen willen steunen en richt zich met dit schrijven in het bijzonder tot alle hier gevestigde bedrijven, instellingen en andere lichamen, in de verwachting dat ook zij zullen willen bijdragen tot de verwezelijking van het Nationaal Monument voor hem die in de geschiedenis van ons Koninkrijk als de grondlegger van onze burgerluchtvaart geboekstaafd zal blijven, voor een representant van dit Rijk, die een bouwer is geweest van onze prestige in de wereld en mede daardoor een bevorderaar van onze welvaart.

Bijdragen worden gaarne ingewacht op de bankrekening van een der banken te Curaçao, ten name van „Nationaal Monument Dr. A. Plesman".

Nieuw initiatief Wit-Gele Kruis

Een permanente organisatie voor inzameling van kleding

Willemstad. — Reeds tweemaal in zijn bestaan heeft het Wit-Gele Kruis een kledinginzameling georganiseerd. De eerste keer was dat bij het tweede lustrum van de Vereniging, toen Zuster Maria Hoppner op Bonaire een magazijntje inrichtte om met de daarin bijeengebrachte kledingstukken allen te helpen, die niet over de middelen beschikten zich deze zelf aan te schaffen. Ter gelegenheid van het koperen bestaansfeest van het Wit-Gele Kruis echter werd opnieuw een commissie in het leven geroepen, die een inzameling van kledingstukken organiseerd. Thans kon Sint Eustatius, dat leed door de gevolgen van een langdurige droogte, geholpen worden.

Na deze twee incidentele inzamelingen is echter de noodzaak van een permanente organisatie gebleken. De verpleegsters van de wijk-verpleging immers worden doorlopend geconfronteerd met gevallen van verarming en onderkoming. Oude mannen en vrouwen zowel als moeders met kleine kinderen kunnen zich de allernoodzakelijkse kledingstukken niet aanschaffen en wenden zich tot de verpleegsters om hulp.

Deze kloppen dan eigener beweging bij enkele adressen in de stad aan en garen op die wijze het een en ander bij elkaar ten einde er hun ongelukkige patiënten mede te helpen.

Ook al om de verpleegsters van een tijdrovende neventaak te ontlasten besloot het hoofdbestuur van het Wit-Gele Kruis dezer dagen een afdeling te stichten, die zich uitsluitend met dit sociaal en menslievend werk zal belasten. Het is de afdeling maatschappelijke hulp San Antonio en zij bestaat uit de volgende personen; de heer J. Kroeze, voorzitter, mevr. E. Weeber-Heijnen, secretaresse, mej. Broekman, penningmeesteresse, mevr. J. Horvers, mevr. L. Lemmens en mej. J. Corsen, commissarissen.

Door de welwillendheid van Soeur Supérieure Mère Luciana van Huize Welgelegen werd de beschikking verkregen over een lokaal in het oude landhuis Habaai, waar de kleding kan worden opgeslagen. De eerste kleding ligt reeds gereed om opgeborgen te worden. Ook werd reeds een aantal boeken ontvangen, die speciaal onder de jeugd verdeeld zullen worden. Er is dus een begin. Doch weldra zal de voorraad groter worden, wanneer de inzamelaars zullen uitzwerven over de stad en een beroep zullen doen op de liefdadigheid der ingezetenen.

De N.V. Fletterij Nederhorst heeft toegezegd het interieur van de kledingvoorraadruimte met rekken en dergelijke te zullen inrichten. En als dat gebeurd is, kan de grote actie in zijn volle omvang beginnen. Een actie, waarvan behalve Curaçao ook Bonaire en de Bovenwinden zullen gaan profiteren.

Millioenste op Madurodam

's Gravenhage. — Madurodam heeft Dinsdagavond de millioenste bezoeker ontvangen. Het was de achtjarige Margreet de Gussinkle uit Den Haag. Zij ontving uit handen van mevrouw Maduro, de moeder van wijlen George Maduro, een mooie pop. De feestmuziek werd verzorgd door de Sierkan Harmonie uit Den Haag. Ook de 999.999ste en de 1.000.000ste bezoeker werden op feestelijke wijze begroet ter gelegenheid van het bereiken van deze mijlpaal in het bestaan van Madurodam. Zo ontvingen alle bezoekers Dinsdagavond een verrassing. De thermometer bij de ingang van de miniatuurstad, die de bezoekcijfers registreert, werd door de loco burgemeester van Madurodam, Rolf Simen van Leeuwen, „bijgesteld".

Communistische opvoeding in O.-Duitsland

Berlijn. — Binnenkort zal in Oost-Duitsland een wet worden gepubliceerd, die de ouders zal verplichten „nauw samen te werken" met de communistische jeugdorganisaties bij de opvoeding van hun kinderen, aldus schreef de Oostduitse vrouwelijke minister van Justitie, dr Hilde Benjamin, in het partijblad „Neue Deutschland".

Eén op 14 Amerikanen zijn „zware drinkers"

New York. — Een vooraanstaande Amerikaanse physioloog dr Andrew Ivy heeft verklaard, dat een op de 14 Amerikanen behoort tot de „zware drinkers", verslaafde drinkers of chronische alcoholisten. Congrescommissies zouden evenveel voor het land kunnen doen door een onderzoek hiernaar in te stellen als naar de invloed van het communisten in het land, zo zei hij.

Onderscheiding voor dappere verpleegster

Londen. — Aan de 41-jarige Britse verpleegster Freda Holland, die vijftien babies uit een brandende kraaminrichting wist te redden, is de George-medaille, een van de hoogste Britse onderscheidingen wegens betoonde moed, toegekend. Hoewel zij zowel aan armen als benen brandwonden had opgelopen en haar gelaat door de hitte verschroeid was, waagde zuster Holland zich telkens opnieuw in de baby-zaal, tot zij allen in veiligheid had gebracht. Daarna zette zij in een andere kamer de verzorging van haar toevertrouwden voort, tot zijzelf naar het ziekenhuis werd gelast. Dertien van de babies, die pas enkele dagen oud waren, zijn later aan verstikking overleden.

De stem van Amerika gaat een ontvangststation bouwen op Ceylon. Het station zal worden ingericht voor het ontvangen en uitzenden van overzeese programma's van de BBC.

Op 24 Juni as. herdenkt een bekende Nederlandse vrouw, mevr. Dr C. V. C. Christine Bader de dag, waarop zij 50 jaar geleden haar practijk als arts begon. Mevr. Dr Bader heeft zich vooral bezig gehouden met de kleuterzorg. Zij is nu 76 jaar en hoewel niet meer actief, beweegt zij zich toch nog geregeld in het openbare leven. Zij woont thans in Arnhem wàar het huis voor kleuterzorg haar naam draagt.

Lagerhuis lacht

Churchill gebruikt beeldspraak

Londen. — De Britse premier, Sir Winston Churchill, heeft dezer dagen onder luid gelach van het Lagerhuis een voorstel van een Labourlid gepareerd, dat hij het initiatief voor een bijeenkomst op het hoogste plan met de Verenigde Staten en Rusland moest nemen om te trachten de wereldspanning te doen afnemen.

„Misschien mag ik bij dit enigszins delicate onderwerp mijn toevlucht nemen tot een vergelijking." „Men heeft de laatste tijd herhaaldelijk zijn ongerustheid uitgesproken over het feit, dat de baan van de Grand National zo zwaar is. Ik ben er zeker van, dat het er niet gemakkelijker op zal worden, wanneer men de paarden vraagt over twee hindernissen tegelijk te springen", aldus Sir Winston.

Belangrijke taak voor Mordy Maduro

Bern. — Het A.N.P. verneemt, dat de heer Mordy S.L. Maduro in het nieuwe bestuur van de F.I.F.A. reeds een belangrijke taak kreeg toegewezen. Hij is benoemd tot arbitrant in de kwestie, of Cuba tot de Centraal Amerikaanse Confederatie behoort dan wel tot de Noordamerikaanse groep. De eerstvolgende bestuursvergadering van de F.I.F.A. wordt in de tweede helft van November in Stockholm gehouden ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Zweedse Voetbalbond. De heer Maduro deelde mede, dat hij hoopte in November deze bestuursvergadering te bezoeken.

Het A.N.P. vernam verder, dat er onderhandelingen zijn geopend met de Hongaarse Voetbalbond om de kampioensclub van dat land in 1955 een tour te laten maken door Costa Rica, Mexico en Curaçao. Te zijner tijd zal een beslissing worden genomen door Hongarije.

In het dagelijks bestuur van de F.I.F.A. zijn benoemd R.W. Seeldrayers, A. Drewy en K.J.J. Lotsy. De taak van het dagelijks bestuur is alle zaken, welke zich voordoen tussen Bern en de volgende vergaderingen te Stockholm, af te handelen.

LAATSTE NIEUWS

Pan-Amerikaanse verkeersweg afgesneden

New York. — In een door de leider van de in Guatemala binnengevallen troepen uitgegeven communiqué wordt meegedeeld, dat de aanvallers drie dorpen bezet en drie bruggen onbruikbaar gemaakt hebben. Twee van deze bruggen liggen nabij de spoorwegstad Zacapa. In het communiqué wordt voorts meegedeeld, dat de oprukkende troepen de pan-Amerikaanse verkeersweg nabij de grens van El Salvador hebben afgesneden.

In een uit Mexicostad afkomstig bericht van de Guatemalaanse ambassade aldaar wordt gezegd, dat de regeringstroepen een troepenmacht der opstandelingen bij Gualan en Chiquimula nabij de Hondurese grens in de pan gehakt hebben.

Recht tot het Hart

— Alleen door verstand in de wereld te slagen moet gelden als een zeer zeldzame en veeleisende prestatie.

Zaak-Montesi

Onderzoek gaat voort

Rome. — De politie heeft huiszoeking verricht in de woning van de Italiaanse journalist Silvano Muto, wiens tijdschriftartikel aanleiding gaf tot een onderzoek naar de dood van Vilma Montesi, dat het bekende verdovende- middelen-schandaal aan het licht bracht. Ook werden de kantoren van Muto's weekblad, „Attualita", doorzocht.

Dr Sepe, de magistraat, die het onderzoek in het verdovende-middelen-schandaal leidt, nam later Piere Piccioni, zoon van de huidige minister van buitenlandse zaken, 'n verhoor af. Piere Piccioni was door een getuige er van beschuldigd de moordenaar van een club van gebruikers van verdovende middelen te zijn. Na deze getuigenis was het proces opgeschort en een nieuw onderzoek in de zaak-Montesi gelast.

Tevens verhoorde dr Sepe de filmspeelster Alida Valli, die een vriendin van Piere Piccioni zou zijn geweest.

Vandaag slag om Puerto Barrios en Zapaca

Guatemalaanse regering reikt wapens uit aan leden van rode vakbond

Protesten in Chili en Mexico tegen inval van Armas leger

New York. — Radio-stations van New York maken melding van een speciale mededeling van het Hondurese ministerie van buitenlandse zaken, volgens welke niet-geïdentificeerde vliegtuigen de ongeveer 33 km van de Guatemalaanse grens gelegen stad Santa Rosa de Copán hebben gebombardeerd. Er werden geen nadere bijzonderheden vermeld. De Guatemalaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties heeft Dinsdagavond in een telegram aan de voorzitter van de Veiligheidsraad de raad verzocht, zo mogelijk nog vandaag in een spoedvergadering bijeen te komen. De voorzitter, Cabet Lodge, had eerder op de avond gezegd, dat Guatemala zich niet moest lenen voor "een klaarblijkelijke communistische opzet" om een tweede bijeenkomst te vragen van de Veiligheidsraad ter overweging van de beweerde invasie

Een woordvoerder van het Amerikaanse State Department deelde mede, dat de regering van Guatemala begonnen is een ongeregeld leger van wapens te voorzien en dat verscheidene treinen met soldaten van het geregelde leger uit Guatemalastad zijn vertrokken. De treinen reden in de richting van Zapaca en Puerto Barrios. Blijkens te Washington ontvangen berichten zou er een veldslag op handen zijn.

Er zouden door de regering wapens zijn uitgereikt aan leden van de onder communistische leiding staande vakbeweging C.G.T. en aan leden van de regeringsgezinde politieke partij Partido Acción Revolucionaria. De woordvoerder kon niet mededelen, of deze wapens afkomstig waren van de recente wapenzending uit Oost-Europa.

Volgens een bericht van de regeringsradio van Guatemala is een overwinning van de regeringstroepen „zeer nabij". Er werd melding gemaakt van militaire successen in drie steden, waaronder de havenstad Puerto Barrios aan de Caraïbische Zee. Volgens de regering vielen de regeringstroepen vele krijgsgevangenen en een grote buit aan wapenen en materiaal in handen.

De ambassadeurs van Honduras en Nicaragua hebben Dinsdag te Washington verzocht om een bijeenkomst van de inter-Amerikaanse vredescommissie om te protesteren tegen de beschuldiging van Guatemala, dat deze landen zijn opgetreden als bases voor de invasie in Guatemala. Deze bijeenkomst zou vandaag gehouden worden.

Guatemala had eerder zijn klacht van „buitenlandse agressie" ingetrokken in afwachting van het optreden van de Veiligheidsraad.

De Chileense Kamer van Afgevaardigden heeft met 34 tegen 15 stemmen een resolutie aangenomen, waarin „de agressie, waarvan Guatemala het slachtoffer is", wordt afgekeurd. Ook besloot de Kamer het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden in te lichten over haar „ernstige bezorgdheid over de agressie en de gevolgen ervan voor de grondslagen van het inter-Amerikaanse stelsel".

In Mexico protesteerde een aantal politieke partijen, vakbonden en beroepsorganisaties tegen de inval. Vele dezer organisaties oefenden critiek op de United Fruit Company.

De radio-omroep van de Hondureense hoofdstad, Tegucigalpa, meldt, dat de schepen in de Guatemalaanse haven Puerto Barrios (voor het overgrote deel vaartuigen van de United Fruit Company) het anker lichtten en wegvoeren. Volgens deze radio-omroep is de slag tussen de regeringstroepen en de opstandelingen om het bezit van Puerto Barrios op handen.

De vereniging van Westduitse reders te Hamburg meent, dat de reders zelf moeten uitmaken, of hun schepen op weg naar Midden-Amerika op wapens mogen worden onderzocht. Een aantal reders heeft inmiddels verklaard geen wapens naar Guatemala te zullen verschepen.

Ontevredenheid tegen circulaire

Industrie afval wordt alleen gehaald tegen betaling

Willemstad. — Vanwege DOW werd aan de publieke handel een circulaire uitgereikt, welke zijn geboorte te danken heeft aan de Eilandsraad van Curaçao, toen de raad besloot het retributiewezen op Cuaçao meer rendabel te maken.

De circulaire betoogt, dat op 23 Mei jl. in werking is getreden het „Retributiebesluit Openbare Werken" In dit besluit wordt oa. bepaald, dat in het vervolg voor het ophalen van bedrijfsvuil en -afval retributies moeten worden geheven, zodra deze hoeveelheid per bedrijf per maand meer dan 2 m3 bedraagt. Onder bedrijfsvuil en -afval wordt verstaan alle vuil en afval, met uitzondering van hetgeen in verband met bewoning van woningen beschikbaar komt. Hiervoor zijn de volgende tarieven vastgesteld:

1) Voor het ophalen van huis-, bedrijfs-, of andere afval, op verzoek en **per rit** ƒ 15,—.

2) Voor het ophalen van bedrijfsvuil en -afval vanaf **één plaats**, bij wijze van **abonnement „per maand"**

a) 2 tot 5 m3 per maand ...... ƒ 15,—
b) 5 tot 20 m3 per maand ...... ƒ 30,—
c) 20 tot 50 m3 per maand ...... ƒ 60,—
d) 60 m3 per maand .... ƒ 70,—
e) 70 m3 per maand .... ƒ 80,—

en vervolgens voor elke 10 m3 meer afval per maand ƒ 10,— meer abonnementsgeld.

Na 30 Juni as. wordt geen bedrijfsvuil of -afval meer opgehaald zonder betaling der verschuldigde retributiegelden. Deze gelden moeten vooruit op het DOW-kantoor of via de Bank worden voldaan.

Uit kringen van de Handel is men maar matig ingenomen met deze gang van zaken en men voelt weinig voor deze retributieverordening, die bestempel wordt als een extra-belasting.

Betaalt men niet dan laat de circulaire de geadresseerde niet in het onzekere. Want voor het geval dat van deze regeling geen gebruik gemaakt wordt, is het nodig dat bedoelde afval zelf rechtstreeks naar de vuilnisstortplaats Hato wordt vervoerd.

Voor de goede orde wordt er dan nog op gewezen dat het overeenkomstig het gestelde in de politiekeur verboden is afval op de openbare weg te deponeren.

Mexicaanse jongens zingen voor de gouverneur

Willemstad. — Morgenmiddag tegen 12 uur zal op Curaçao arriveren het bekende jongenskoor „Orfeon Infantil Mexicano' 'o.l.v. de dirigent Luis Cisneros González. **Zij zullen een beleefdheidsvisite afleggen bij de gouverneur en zullen hier optreden. De jongens — in de leeftijd van 8 tot 15 jaar — zijn o.m. te beluisteren tijdens de gezongen H. Mis in de Kathedrale Kerk op Zondagochtend 9 uur a.s.**

Nader vernemen wij nog, dat dit koor morgenmiddag om 4 uur op het Fortplein enkele nummers zal zingen, daarna gaat het trapopwaarts, naar de Gouverneur toe, waar in zijn paleis een serenade zal worden gebracht. Het koor zal op Dinsdag 29 dezer optreden in Roxy (voor de Kunstkring), op Woensdag 30 Juni, Donderdag 1 Juli en Vrijdag 2 Juli a.s. in Cinelandia

Het weer

Max. temp. 30.6 C (87.1 F); min. 25 C (77 F) en gem. 28 C (82.4 F). Max. wind 22, min. 12 en gem. 16 knopen. Vochtigheid 76%. Neerslag 0.25 mm. Helder 1, licht bewolkt 2, bewolkt 17 en zwaar bewolkt 4 uren.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Maandag van hier vertrok, landde gisteravond [illegible] op Schiphol.

Vredesdampen in de UNO

New York. — Steeds was het roken verboden in de zittingszaal van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Er waren al verschillende malen pogingen aangewend om dit rookverbod opgeheven te krijgen en onlangs kwam er plotseling een mededeling van de voorzitterstafel, dat de heren, die wensten te roken, hun gang konden gaan. En meteen werd er door een aantal leden van de Veiligheidsraad danig gedampt. We zullen nu maar hopen, dat ze alleen maar vredespijpen roken.

Wijn per minuut

Douala (Frans Kameroen). — In Douala, in Frans Kameroen, wordt in sommige café's wijn per minuut verkocht. De klant krijgt een rubber buis, die met het buffet is verbonden, in handen en mag zoveel drinken als hij in de tijd, waarvoor hij betaald heeft, naar binnen kan werken.

Filmavond in de JPF-club

Willemstad. — Morgenavond, aanvang 20.15 uur precies, zal in de JPF-club een filmvoorstelling gegeven worden met als film *"Captain Fury"*. In de hoofdrol Brian Aherne en June Lang, gesproken in het engels, een avontuurlijke rolprent waar pit in zit. Met twee voorfilmen getiteld: The big bad wolf en een muzikale: Kernels of Corn Musical.

Warner Bros. technici naar Curaçao

Willemstad. — Hedenmiddag arriveren op Curaçao de heren Ch. v.d. Ree, vertegenwoordiger van Warner Bros. Pictures, en de heer MacDonald, export-manager van genoemde maatschappij in New York Zij zullen in de Piscaderaclub logeren. Hun bezoek houdt verband met de technische voorzieningen die getroffen moeten worden voor het plaatsen van een nieuw screen in **Cinelandia** voor vertoning van drie-dimensionale films.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Aan boord van de „Oranjestad", dat op 27 Juni as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curacao:

heer A. A. Martens, heer Ltz. I. C. E. Wolderling en echtgenote, plus 2 kinderen, her Ltz. II J. H. Vet, mevr. E. Nolte—Visser, heer C. Beaujon, fam. H. van Bilderbeek—Soto, fam. A. Ehbel —Bos en 2 kinderen, mevr. J. G. Overbeeke—Klück en 2 kinderen, heer Chr. Winkel, heer S. Stephenson, fam. A Vermeire—Grunberg, Sgt P. van Katwijk, Sgt K. E. de Vries, heer J. de Haan, heer J. J. Hengstman, heer A. v.d. Meer, heer W. v.d. Weijde, fam. E. W. Jurg—la Poutré, mevr. P. Stouthandel—de Snaijer, mej. W. A. M. Martens, mevr. F. L. van Unen—Alta en 1 kind, mevr. A. C. van Til—Jacobs en 2 kinderen en voorts 26 manschappen d. Marns.

Voor Aruba zijn aan boord: heer E. Nagels, mevr. E. Bonke—Dittrich en 3 kinderen, mej. M. G. van Boxel en mevr. L. v.d. Wal—Engelvaart.

New York. — **Blijkens mededeling van het Amerikaanse departement van handel was de Amerikaanse betalingsbalans in het eerste kwartaal van dit jaar passief met 518 millioen dollar.**

Pengel zag veel

Vakbeweging zal zijn invloed doen gelden in het Rijksverband

's-Gravenhage. — „Ik heb steeds — aldus de heer J. Pengel even voor zijn vertrek hedenmorgen naar Schiphol — buiten en behalve de R.T.C. in Nederland enorm veel gezien en met tal van mensen gesproken. Mijn belangstelling ging uiteraard vooral uit naar de vakbeweging en naar mijn mening zal in de toekomstige ontwikkeling in Nederland de vakbeweging een allesheersende factor zijn, meer nog dan de politiek. Dit zal zeker zijn invloed niet missen op de toekomstige samenwerking tussen de drie landen in Rijksverband.

In die samenwerking zal de nadruk ook meer dienen te vallen op de economische ontwikkeling dan op de politiek. Dit neemt natuurlijk niet weg, dat, nu in het Statuut de samenwerking tussen de drie landen verankerd ligt, ook de binnenlandse politiek in Nederland en trouwens in alle drie de delen, invloed zal hebben op het gehele Koninkrijk. Hoe in dit opzicht de verhouding tussen de politiek en de economie zal zijn, zal de toekomst moeten uitwijzen".

De heer Pengel heeft in Nederland vele gesprekken gehad met vooraanstaande figuren op politiek en economisch terrein en zeide, dat in het bijzonder ook de beide Surinaamse ministers in Nederland contacten hebben gelegd, die van groot belang zijn zowel voor Suriname als voor Nederland. Hij zei ook nog, dat de in het Statuut voorziene onderlinge hulp en bijstand niet zo moeten worden gezien, dat Suriname of de Antillen in hun economische ontwikkeling hun blik uitsluitend zouden moeten richten op Nederland. De openhartige gesprekken van de Surinamers met bedoelde figuren hebben geleid tot beter begrip en inzicht voor elkaars problemen en opvattingen. Door de historische binding zal Nederland altijd de voorkeur blijven houden op gebieden, waarop de Nederlanders bij uitstek deskundig zijn. Maar er zijn gebieden, waarop het belang van Suriname en de Antillen het beste gediend is door andere dan Nederlandse ondernemingen, doordat daar een bepaalde deskundigheid groter is en dan zal er voor Suriname en de Antillen volledige vrijheid van keuze moeten bestaan.

De Duitse reis heeft geheel aan de verwachtingen beantwoord, o.a. had men contact met de bekende Duitse econoom dr Hjalmar Schacht.

De heer Pengel was ook van mening, dat voor een goede ontwikkeling van de vakbeweging in Suriname het nodig zal zijn, dat tussen Nederland en Suriname een uitwisseling zal moeten zijn van deskundigen op het gebied der vakbeweging.

De heer Pengel was Dinsdag in Amsterdam, waar dr Fontanier, de directeur van het Amsterdamse Arbeidsbureau, hem op de hoogte bracht van de nieuwste ontwikkelingen van het arbeidsvraagstuk in Nederland.

Terug naar Suriname

's-Gravenhage. — Van de Surinaamse delegatie ter R.T.C. vertrekken Woensdagmiddag de heren Pengel. Schriemisier, secretaris Van Aalst en mej. Johnson naar Paramaribo. De ministers Emanuels en Juglall blijven voorlopig in Nederland, evenals de heer Jongbaw, die sinds gisteren uit het ziekenhuis is ontslagen.

Tegen de doodstraf

Willemstad. — Het lid der Staten. Mr. I.C. Debrot heeft aan de Voorzitter van de Regeringsraad enkele vragen gesteld over de doodstraf.

1. Kan de Landsregering verklaren of zij van mening is, dat de doodstraf, als in ons burgerlijk strafrecht bekend, thans afgeschaft moet worden, aangezien deze straf in de Nederlandse Antillen sinds onheugelijke tijden niet meer ten uitvoer is gelegd, zelfs niet ten uitvoer is gelegd, zelfs niet ten aanzien van de meest gruwelijke moordgevallen en daar deze straf, volgens het ook hier groeiend besef, niet meer passend is en haar doel voorbij gaat?

2. Zo ja, is de Landsregering bereid op korte termijn een voorstel bij de Staten in te dienen, teneinde deze doodstraf door een andere hoofdstraf te vervangen?

Hoger beroep erven Eman in September

's-Gravenhage. — Een redacteur van het ANP, die bij mr Veegens en mr Cavadino informeerde naar de stand van zaken in de gedingen der erven Eman tegen de Staat, de Antillen en tegen de Gasmaatschappij, vernam, dat in de procedure tegen de Staat en de Antillen het hoger beroep zal worden behandeld voor het Haagse gerechtshof in begin September.

Zoals men zich zal herinneren, verloren de erven Eman dit proces bij de behandeling voor de Haagse rechtbank in October 1953.

In de zaak O G.E.M.—Eman is op het ogenblik niets met zekerheid te zeggen. Zoals bekend, gelastte de Rotterdamse rechtbank op 8 September a.s. een nieuwe comparitie. Daarna zal O.G.E.M. beslissen, welke verdere stappen, bijv. hoger broep, eventueel zullen worden ondernomen.

Van de Rechtbank

1½ jaar voor oneerlijke employé

Willemstad. — De verduisteringszaakjes nemen de laatste tijd weer toe. En bij deze gevallen staan wij af en toe verstomd, wanneer wij de werkmethoden van de „verduisteraars" bekijken. Zo ook het geval met S.M.P. Deze knaap werkte bij het levensmiddelenbedrijf Van Wilpen en was min of meer belast met het betalen van invoerrechten op levensmiddelen. Wanneer er nu ƒ 15.— betaald moest werden, maakte hij, door het cijfer „één" ervoor te zetten, er dus 115 gulden van. Hoe het mogelijk is, dat dit pas na 10 maanden werd bemerkt, kunnen wij niet begrijpen, vooral als men weet dat in deze tijd van 10 maanden P op die manier zijn werkgever voor ongeveer ƒ 10.000.— wist te benadelen Met dit onnoemelijk groot bedrag (in handen van deze knaap althans) speelde hij met twee vrienden mooi weer Hij ging o.a. met het vliegtuig naar Bonaire en het geld werd op gulle wijze besteed. Het „welbekende" Campo slokte ook een gedeelte van dit geld op. De Officier van Justitie eiste anderhalf jaar gevangenisstraf tegen deze oplichter.

Hedenochtend werd beklaagde, die in het ziekenhuis vertoeft, bij verstek conform de eis veroordeeld.

Tweede zaak van Van Wilpen

Willemstad. — „De fa Van Wilpen is de laatste tijd wel erg benadeeld door het personeel, dat misbruik maakte van het in haar gestelde vertrouwen", aldus de heer Boom, Officier van Justitie, in de rechtszaal hedenochtend, toen de zaak vs. K. werd behandeld.

K. had tweemaal een kwitantie vervalst, de eerste keer stal hij honderd gulden door een kwitântie, waarop ƒ 50.— bleef staan, te vervalsen tot ƒ 150.—. De tweede keer vervalste hij een kwitantie, die hij moest innen, deels om de vervalsing van de eerste kwitantie te dekken en deels omdat hij weer geld wilde hebben. Het geld, in totaal ruim 300 gulden, werd, o wonder, opgemaakt in Campo Alegre

Op een avond verbraste K. maar liefst ƒ 100.—. De jongeman verdiende ƒ 40.— per week, wat voor een ongetrouwde jongeman heus niet zo slecht is te noemen. Bovendien woonde hij bij zijn ouders thuis, dus had hij geen bijzondere uitgaven.

De Officier van Justitie, Mr Boom, verklaarde, dat het de laatste tijd een gewoonte wordt, dat mensen gaan verduisteren en oplichten om geld te krijgen voor Campo Alegre. „Streng moet worden opgetreden; wij moeten deze practijken meteen de kop indrukken door strenge straffen te geven", zo verklaarde Mr Boom. Rechter Povel kon zich hiermede verenigen en veroordeelde de beklaagde tot een gevangenisstraf van 5 maanden met aftrek, conform de eis van het Openbare Ministerie.

Beklaagde hoorde zijn straf aan, werd nerveus en zeide tegen de tolk: ‚Mi no tin nada di papia, mi no tin nada di papia". Hij heeft nog de gelegenheid om hoger beroep aan te tekenen.

Verduistering bij de OGEM

Willemstad. — Ter zitting voor het Gerecht in Eerste Aanleg verscheen hedenochtend o.a. ook de heer Stricks, kantoorbediende bij de O.G.E.M. Deze knaap, die nog maar de leeftijd van 18 jaar bezit, heeft op een zeer handige wijze een bedrag van 1500 gulden weten te verduisteren van de OGEM. Dit deed hij door middel van kwitanties, die hij van het kantoor van de OGEM ontvreemdde en deze ging innen. S. was namelijk o.a. belast met het bijhouden van de boeken door he checken van de kwitanties; voornamelijk die van de grote verbruikers. Hij werd gesnapt op 26 April jl. door de kassier van de OGEM, de heer J. Hollander, die de knaap op straat tegenkwam, wijl deze bezig was om de kwitanties te innen.

De heer Hollander, wetende, dat S. niet bevoegd was om geld voor de maatschappij te innen, nam onmiddellijk de overgebleven kwitanties in beslag en trachtte ook het resterende nog in het bezit zijnde geld van S. te ontnemen. Na contrôle op het kantoor stelde de heer H. de directie in kennis van het door hem ontdekte feit.

Ter zitting waren drie getuigen aanwezig, te weten de heren Peters, Hollander, beiden van de OGEM, en de heer Jacobs, die de zaak van Raghunath in Punda „runt".

Op een Zaterdagmiddag was S. op Campo Alegre en ontmoette daar een jongeman, Alejandro Jansen (die niet ter zitting was verschenen). Toen S. zijn geld opraakte, gingen beide knapen naar de stad en inden enige kwitanties bij de fa. Raghunath.

De heer Jacobs verklaarde tegen de rechter, dat S. bij hem de schijn wekte, dat deze voor de OGEM de kwitanties kwam innen en hij „liep erin". Hij verklaarde uitdrukkelijk voor het gerecht, dat, indien hij zou hebben geweten, dat de beklaagde niet gemachtigd was door het Electriciteitsbedrijf, hij de kwitanties nooit zou hebben betaald.

Toen de beide jongemannen het geld hadden ontvangen, gingen zij regelrecht terug naar Campo, aten in het restaurant en namen vrouwen mede naar Jan Thiel om daar te gaan zwemmen.

Mr Boom, Officier van Justitie, oordeelde, dat de knapen goede sier hadden gemaakt van het geld. Hij zeide verder, dat de beklaagde S., ondanks zijn jeugdige leeftijd, zich toch als een volwassene had gedragen, welk feit hij, gezien de zwaarte van het misdrijf, ernstig achtte. En, zo ging de Officier verder, ik kan nu hetzelfde verhaal weer vertellen. De beklaagde heeft zich zaken van een ander toegeeigend, en het geld is in Campo Alegre opgemaakt. De Officier van Justitie was van mening, dat tegen dergelijke feiten streng moet worden opgetreden en eiste een jaar gevangenisstraf. Uitspraak over 14 dagen.

Niet ter zitting

Direct achter deze zaak werd de tweede verdachte geroepen, wegens medeplichtigheid en geprofiteerd hebbende van het geld, waarvan de tweede verdachte, A. Jansen, had kunnen weten, dat dit niet aan Stricks benoorde. Jansen was echter niet ter zitting aanwezig. Hij werd bij verstek veroordeeld tot vier maanden gevangenisstraf.

Schedels en beenderen van mensen

Paramaribo. — Reeds geruime tijd wordt, waar vroeger het Fort Zeelandia heeft gestaan, gesloopt en gegraven. Gisteren werd bij het graven waar de militaire bakkerij heeft gestaan, beenderen en schedels van mensen gevonden. Er werd o.a. een schedel van een volwassene gevonden Reeds eerder werd onder één van de barakken grafstenen gevonden met duidelijke inscripties.

Van de Curacaose sportvelden

Mevr. Damsteegt RCC kampioene

Willemstad. — Gisteravond werd op de tennisbanen van Mundo Nobo de finale verspeeld om de RCC kampioenschappen-dames. Mevr. Damsteegt wist met 6-4, 6-8 en 7-5 haar rivale, mevr. Nijboer, te slaan en kon daarmede beslag leggen op de eerste plaats.

Het is voor het eerst, dat RCC kampioenschappen voor dames heeft uitgeschreven, zodat mevr. Damsteegt naast de eer de kampioene te zijn óók nog het voorrecht geniet de eerste te zijn die de kampioenen séries, die na dit succes nog zal volgen, opent. Zaterdag a.s. worden de kwart-finales heren verspeeld.

„Reshevsky" lijdt gevoelige nederlaag

Willemstad. — In de tweede klasse van de tientallenwedstrijden vond op Maandag 21 Juni j.l. de match *Dr. Max Euwe II — Reshevsky* plaats. De S.V. Reshevsky, nieuweling in de gelederen van de N.A.S.D., leed een 9—1 nederlaag.

De gedetailleerde uitslagen luiden als volgt :

Dr. Max Euwe II	—	Reshevsky	Uitslag
Timmer	—	Rudolf	1 — 0
Bruin	—	Wiels	0 — 1
Lips	—	Gumbs	1 — 0
Stumpel	—	M. Martes	1 — 0
Grisnigt	—	Blanken	1 — 0
Segaar	—	Allee	1 — 0
van Es	—	Bregitha	1 — 0
den Houting	—	Pietersz	1 — 0
Hirschfeld	—	Vivas	1 — 0
Jacobson	—	E. Martis	1 — 0
			9 — 1

De wedstrijden hadden een snel verloop. Reeds na een half uur spelen was de stand 3—0 vóor de gastheren, en een korte blik op de zeven resterende borden gaf de indruk, dat Euwe haar voorsprong zou vergroten.

Dit geschiedde dan ook. Vrij spoedig hierna liep de stand op als een thermometer, waarbij men te dicht een brandende lucifer houdt.

Gelukkig echter wist Wiels, de actieve Penningmeester, de eer te redden, voor zijn vereniging, welke deze keer voor de eerste maal in haar bestaan als team een wedstrijd speelde. De sportiviteit van dit tiental is een weerspiegeling van haar uitstekende clubgeest.

Sport in Suffisant

Softball: Hedenavond 19.30 uur vindt in het stadion een Softball-ontmoeting plaats tussen de damesploegen Dunlop en Paradise.

Voetbal: Donderdagavond (19.30 uur) C.P.I.M.-wedstrijd Bleinheim — Laboratorium.

Vrijdagdagavond (19.30 uur) Union Portuges — Centro Dominguito. Deze ontmoeting belooft een spannende te worden.

Djakarta. — Een delegatie van de Indonesische regering heeft zich per vliegtuig naar Den Haag begeven om aandrang te oefenen op de opheffing van de Nederlands-Indonesische Unie onder de Nederlandse Kroon.

Radiodienst nu selfsupporting

Bedrijfsresultaten stemmen tot tevredenheid

Willemstad. — Verschenen is de balans van de L.R.D. per 1 Januari 1954, alsmede de bijbehorende verlies en winstrekeningen en de exploitatierekeningen over het jaar 1953.

Een beknopte toelichting ten aanzien van enkele van de gegeven cijfers werd ter meerdere oriëntatie bijgevoegd.

Verwijzend naar de woorden van Landsminister Karner, waarin hij tot uitdrukking bracht aan het vertrouwen, dat het mogelijk zal zijn door toewijding en hard en doelbewust werken de optimistische voorspelling in het financieel verslag van de LRTD over 1952 vervat, in werkelijkheid om te zetten".

Zegt de toelichting op de balans, dat dank zij de volledige inzet en medewerking van het gehele personeel het mogelijk gebleken is deze optimistische verwachting, voor Curaçao, zich reeds over het jaar 1953 te doen realiseren.

Vermindering deficit

Wederom kon voor de gehele dienst (met inbegrip van alle eilanden) het deficit ten opzichte van 1952 opnieuw met rond 165.000 worden verminderd.

Voor het eerst kon de exploitatierekening Curaçao met een batig saldo van ƒ 22.000 worden afgesloten. Hoewel de meeste vooruitgang op Curaçao kon worden tot stand gebracht, was ook voor Aruba het jaar 1953 iets gunstiger dan het voorafgaande jaar, vooral tot uitdrukking komende in de verminderde kosten aldaar.

Het toezicht op de naleving van de nationale en internationale wetten en overeenkomsten c.q. verdragen brengt nog steeds vele werkzaamheden met zich mede, waarvan de kosten niet op de commerciële dienst behoren te drukken. Bij het beoordelen van de resultaten dient men zich hier wel rekenschap van te geven aangezien dit kosten betreft waar geen inkomsten tegenover staan.

Het bedrijf van de LRTD, dat zich uitsluitend beweegt op het terrein der berichtenoverbrenging, in het bijzonder ten behoeve van handel, industrie en scheepvaart, is als zodanig sterk conjunctuur-gevoelig.

Nu momenteel van een kentering kan worden gesproken is het moeilijk zich aan voorspellingen te wagen ten opzichte van exploitatie-uitkomsten van komende jaren, temeer daar uiteraard thans nog niet is te bezien hoe lang en in welke mate deze kentering zich zal voortzetten.

Toch bestaat dezerzijds het vertrouwen, dat ook in het jaar 1954 nog een verdere verbetering der resultaten, zal kunnen worden bereikt. Het stemt tot bevrediging dat door zowel de voortgezette acquisitie enerzijds als door verbetering van service anderzijds de verkeerscijfers en daardoor de inkomsten verder konden worden opgevoerd.

Voor het eerst sedert het bestaan van de dienst, bereikten de omzetten het millioen, waarmede een belangrijke mijlpaal werd bereikt.

ARUBA

Aruba op zijn sterkst tegen Millonarios

Oranjestad. — Het Bestuur van de AVB heeft besloten om het Arubaans Bondselftal, dat tegen Millonarios Zaterdagavond in het veld zal komen, op zijn sterkst samen te stellen. De volgende spelers zijn aangezocht Zaterdagavond aanwezig te zijn: P. I Arends, Angel Bota, J. Boye, J. Brion E. Dirksz, E. Gonzalez, L. Hernandez, Frans Kelkboom, May Kelkboom, Gabriel A. Kelly, R. Kemp, L. Kock, J. Laroza, O. Lolli, J. Martilia, E. Molina, Jacobo Palm, D. Perez en L. Rodriguez.

Uit bovenstaande keur van spelers zal het elftal samengesteld worden en wij zijn er van overtuigd, dat het Bondselftal zo sterk mogelijk het veld ingezonden zal worden.

Het publiek zal Zaterdagavond in ieder geval de Zuidamerikaanse voetbalvirtuozen tegen een geladen Arubaans elftal in het veld zien. De Arubanen, die gebrand zijn om de 5—1 nederlaag weg te wassen, zullen alles in het werk stellen de naam van Aruba hoog te houden.

Komt allen onze jongens aanmoedigen en komt genieten van **de strijd van het jaar.**

Supplement

Oranjestad. — In dank ontvingen wij het eerste supplement op catalogus nr 1 der Openbare Leeszaal en Boekerij. Het boekje bevat alle aanwinsten sinds het afsluiten van de Catalogus. Evenals de Catalogus is het supplement buitengewoon practisch en kan men boeken vinden op allerlei gebied en in vele talen. De inhoudsopgave is gesteld in het Nederlands, Papiaments en Engels. Krachtens besluit van het B.C is de aankoop van het supplement, evenals dat van de catalogus, verplicht gesteld.

Stadion klok wordt aangeboden

Oranjestad. — De door de firma Spritzer & Fuhrmann aan de Stichting Wilhelminastadion geschonken wedstrijdklok, zal Zaterdagavond voor het eerst in gebruik worden genomen. Zo ons werd bericht, zal even vóór de wedstrijd Aruba vs. Millonarios de heer Bon van de firma Spritzer & Fuhrmann op officiële wijze de klok aan de Directie van de Stadion-Stichting overdragen. De bezoekers van de wedstrijd Aruba vs. Millonarios zullen daarna de wedstrijd met behulp van het uurwerk seconde na seconde kunnen volgen.

Het spreekt vanzelf, dat de Arubaanse sportgemeenschap deze mooie geste van genoemde firma op hoge prijs zal weten te stellen. Het uurwerk werd geleverd door de bekende Eternafabrieken en dat geeft de zekerheid dat het prima vakwerk is.

De Pueblo-Indianen willen niet geëmancipeerd worden

Een der lemen „flatgebouwen" van Taos in de zogenaamde adobe-architectuur.

Nieuw-Mexico een betoverend land

Toen onze twee-motorige Martin Skyliner zou gaan landen op het vliegveld van Santa Fé, de hoofdstad van Nieuw Mexico, kon ik mijn ogen niet geloven. Links en rechts zag ik uit de raampjes van het vliegtuig slechts een eindeloze onbewoonde rood-bruine zandvlakte, met hier en daar wat struiken en grote cactussen. Wat moesten we hier midden in de woestijn gaan beginnen? Waarom had men ons van Kansas City een reis van 1200 km. laten maken, over de staten Missouri, Kansas, Oklahoma en Texas, als we tenslotte in deze wildernis in het Zuidelijk gebied van de Rocky Mountains zouden belanden? Het was een reis van vijf uur geweest, met drie tussenlandingen: we hadden dus een boemelvliegtuig gehad. Iedereen verlangde naar het einde.

Achter de primitieve gebouwtjes op het vliegveld stond dat typisch Amerikaanse voertuig de gele schoolbus gereed, om ons naar de stad te brengen. Het nummerbord droeg een veelbelovend opschrift: „New Mexico — Land of Enchantment". Aanvankelijk lazen we deze woorden wat sceptisch, maar drie dagen later, toen we tot onze grote spijt weer verder moesten, was het unanieme oordeel, dat deze staat inderdaad „een betoverend land" genoemd kon worden.

De oudste flatgebouwen ter wereld

Terwijl de bus over de mulle weg trok en we hier en daar merkwaardige lemen huizen zagen, gebouwd in de zogenaamde adobe-techniek werd ons het een en ander over New Mexico en Santa Fé verteld. Eerst 42 jaar geleden werd de staat tot de Unie toegelaten en het is dan ook op één na het jongste lid van de V.S. Het gebied, dat aanvankelijk uitsluitend door Indianen bewoond werd, heeft lange tijd tot Mexico behoord. Nog altijd treft men er drie cultuurvormen aan: een Indiaanse, een Spaans-Mexicaanse en een Anglo-Amerikaanse. Spaans is de tweede officiële taal en New Mexico ademt een typisch Latijns-Amerikaanse sfeer, met Noord-Amerikaanse en Indiaanse inslag. In de hele staat, op drie na de grootste van het land, wonen maar een half millioen mensen, en in de hoofdstad niet meer dan dertig duizend. De hoofdstad draagt een welluidende naam, maar de oorspronkelijke, waarvan de huidige een afkorting is, was nog veel fraaier: Toen de plaats drie eeuwen geleden gesticht werd, door de gouverneur van Nieuw Spanje, onder het bewind van Karel de Tweede, doopte men de nieuwe nederzetting: La Villa Real de la Santa Fé de San Francisco de Asis.

Een dag zwerven door Santa Fé bracht ons tot de overtuiging dat het niet alleen een mooie maar ook een gezellige stad is — en dat laatste kan van de andere Amerikaanse steden die we bezocht hebben niet gezegd worden. Het levenstempo is er minder jachtig dan in het Noorden, al is ook hier de auto het meest populaire middel van vervoer. Voorts voelt men — zolang men de dollarprijzen niet in guldens omzet — niet zo'n grote kloof tussen de Oude en de Nieuwe Wereld als elders in de V.S., omdat men zoveel mensen ontmoet van wie de wieg in Europa heeft gestaan. Het is een gezond oord, gelegen op een hoogte van meer dan tweeduizend meter en het is er bijna het hele jaar warm. Op schilders en schrijvers oefent Santa Fé grote aantrekkingskracht uit, zo hebben we kunnen constateren en de met grote eruditie en talent verzorgde kunstrubriek in het plaatselijk blad „The New Mexican" geniet wijde belangstelling.

De Plaza, in het hart van de stad, is al sinds honderden jaren het centrum. Een eeuw geleden was dit al het eindpunt van de vermaarde Santa Fé Trail, de weg waarlangs de 19e eeuwse kooplieden uit Missouri hun waren naar het Zuid-Westen brachten. (De zelfde tocht die wij drie duizend meter boven de aarde maakten, met een prachtig uitzicht op de rivier de Arkansas, was voor deze avonturiers in hun huifkarren minder geriefelijk en zelfs gevaarlijk, omdat ze herhaaldelijk door Indianen overvallen werden). Die Plaza is in de loop van de tijd niet veel veranderd en ook het voormalige paleis van de gouverneur — nu een museum — is in de oude staat bewaard gebleven. Onder de galerij voor dit gebouw zitten Indiaanse vrouwen gehurkt achter hun waren: aardewerk, vloerkleedjes, mocassins en halssnoeren. Men heeft ons ook vol trots de „Christo Rey Church", een naam die de tweetaligheid illustreert, laten zien. De pastoor, die beter Spaans dan Engels sprak, toonde ons een achttiende eeuwse in steen uitgehouwen polychrome reredos en hij wees ons op de twee meter dikke geel-rose kerkmuren van dit grootste adobe-bouwsel in de V.S. Vervolgens hebben we de uit architectonisch oogpunt veel minder interessante kathedraal bezichtigd. Dit gebouw heeft voor de talloze lezers van Willa Cather's „Death Comes for the Archbishop" echter een bijzondere betekenis, want de hoofdpersoon van deze wereldberoemde historische roman, Mgr. Lamy, heeft tachtig jaar geleden de kathedraal tot stand gebracht. (Hij is in deze kerk begraven, en zijn standbeeld staat op het voorplein).

Langs de Rio Grande

Er zou nog veel meer te vertellen zijn van Santa Fé, maar een andere plaats in New Mexico, Taos, verdient onze heel bijzondere aandacht. Taos ligt ruim honderd kilometer ten Noorden van Santa Fé, en met een bus zijn we er in ongeveer twee uur naar toe gereden. Onderweg passeert men verscheidene pueblos, het Spaanse woord voor stadje, waarmee men hier de Indiaanse nederzettingen aanduidt. Nadat we een half uurtje onderweg geweest waren wees men ons een plaatsje aan dat aan de linkerzijde van de weg op enige kilometers afstand ontwaard kon worden. Het was Los Alamos, het atoomcentrum, waar Dr. Oppenheimer indertijd de eerste atoomproeven leidde; ook nu wordt er nog steeds geëxperimenteerd en men laat er geen bezoekers toe. Eveneens in Westelijke richting doemde even later het Jemez-gebergte op, terwijl aan de Oostzijde de vierduizend meter hoge Truchas Piek boven de Sangre de Cristo Mountains te bewonderen viel. Vervolgens voerde onze route door het dal van de machtige Rio Grande. Diep in het ravijn stroomde de rivier met razende snelheid voort op haar lange weg, langs de grens van Texas, naar de Golf van Mexico. Eindelijk arriveerden we in Taos. De pueblo die we hier gingen zien is een van de vermaardste van de hele V.S. Het is een architectonisch unicum: Plotseling ziet men tegen de achtergrond van Mount Wheeler twee geweldige gele adobe gebouwen, gescheiden door een kreek. Het zijn „de oudste flatgebouwen ter wereld". De collectieve woningen, die bijna duizend jaar oud zijn, hebben vier étages. Oorspronkelijk waren er geen deuren of ramen in de muren, maar waren zij slechts toegankelijk door openingen in het dak. Nu is dat anders, maar nog altijd is het aantal vensters gering. Via ladders worden de bovenverdiepingen bereikt.

De Pueblo Indianen van Taos zijn niet erg op bezoekers gesteld, maar wij bevonden ons in een gelukkige uitzonderingspositie, en we werden zelfs als hooggeëerde gasten ontvangen. Dat hadden we te danken aan de bemiddeling van onze gids op deze tocht, de heer Charles E. Minton, secretaris van de „New Mexico Association on Indian Affairs", een vereniging die zich beijvert voor de lotsverbetering der Indianen. De Indiaanse gouverneur van de pueblo — die geen Engels sprak, maar zich via de luitenant-gouverneur tot ons wendde — heette ons gezelschap welkom en stond ons onmiddellijk toe foto's te maken, hetgeen een bijzonder voorrecht is. (In dit verband vertelde onze gids dat onlangs een groep Duitse bezoekers zonder voorafgaand verlof foto's hadden gemaakt, waarop de Indianen hen de camera's hadden afgenomen om er de films uit te halen, die ze vervolgens vernietigden). De „war leader", die zich inmiddels ook vertoond had, kondigde toen aan dat er enige krijgsdansen voor ons zouden worden uitgevoerd. Het drietal notabelen dat ons begroette was gehuld in fel gekleurde dekens die zij op vernuftige wijze omsloegen. De bejaarde gouverneur met zijn rimpelige, getaande donkerbruine gelaat, waarvan de uitdrukking voor ons ondoorgrondelijk was, verborg zijn hoofd in een groen-wit gestreepte doek. Hij droeg effen gele mocassins. De klanken die hij uitte waren natuurlijk voor ons volkomen onbegrijpelijk, en later heeft men ons bovendien verteld dat in Taos een Indiaanse taal gesproken wordt die nooit op schrift gesteld is en die uitzonderlijk moeilijk moet zijn.

Geen verandering in status

Inmiddels waren er enige jongemannen in oorlogstenue ten tonele verschenen: zij droegen een hoofdtooi van kleurig veren, voorts groene, gele en blauwe jasjes en rond hun benen leren banden met koperen belletjes. Begeleid door het rhythmisch geroffel op een tom tom, het rinkelen van hun eigen beenbekleding, zingend en kreten uitstotend, voerden zij, met grote overgave en hartstocht, hun dans uit. Ook enkele knapen deden er aan mee. Maar het belangrijkste evenement van deze dag was de bewogen toespraak — in gebroken Engels — van de luitenant-gouverneur zelf, die een vurig beroep op ons deed de noden van de Amerikaanse Indianen wereldkundig te maken, opdat men „in Washington" meer begrip zou gaan tonen voor de situatie. Deze Indianen wantrouwen de hangende nieuwe wetsbepalingen, die ogenschijnlijk hun emancipatie beogen, maar die in feite hun ondergang kunnen bewerken. De recente ongunstige ontwikkeling is vorig jaar begonnen met de in werking treding van Openbare Wet 280, die de aloude directe relatie tussen de Indianen en de federale regering in gevaar bracht. Sindsdien zijn er een reeks nieuwe wetsontwerpen ontstaan, die de Indiaanse leiders terecht tot ongerustheid stemmen. Vooral de Pueblo Indianen van Taos willen geen verandering in de huidige status. Er is sprake van nieuwe bepalingen die Indianen het recht zou geven hun aandeel op te eisen van het gemeenschappelijk grondbezit van de pueblo. Vele nieuwe grondbezitters zouden dan ongetwijfeld hun land verkopen aan „Amerikanen", zodat de Indiaanse gemeenschap dan spoedig uiteen zou vallen. Idealistische Amerikanen, als onze begeleider de jurist Minton, stellen alles in het werk om de Indianen te beschermen tegen de activiteiten van gewetenloze zakenlieden en politici. Er moet nog heel wat gebeuren. Als in de pueblo Taos een Indiaan ernstig ziek wordt moet men hem helemaal naar een ziekenhuis in Santa Fé vervoeren; in een dichterbij gelegen ziekenhuis kan hij zonder betaling niet terecht. Anderzijds is er ook het een en ander bereikt: In verscheidene steden bestaan goede scholen voor Indiaanse kinderen; in Santa Fé is bijvoorbeeld een middelbare kostschool waar Indiaanse kunstnijverheid onderwezen wordt.

In Taos heeft men ons de woningen ook van binnen laten zien. Men vindt er geen electrisch licht en geen waterleiding. Kortom het interieur is hoogst primitief. De mensen leven er o.m. van rijst, schapenvlees en pruimen. Zij bedrijven landbouw en veeteelt, maar men vindt in Taos ook talrijke talentvolle pottenbakkers, die vaatwerk vervaardigen voorzien van aloude Indiaanse motieven. De bevolking is overwegend katholiek.

De oudste rechten

In Europa denken de meeste mensen bij het woord Indianen aan de boeken van Karl May of Aimard. De belangstelling voor dit onderwerp is geëindigd toen de kinderjaren voorbij waren. Maar dat er in de V.S. nog altijd 400.000 Indianen leven — meer dan toen het land nog geheel aan de Indianen toebehoorde — zal voor velen een verrassing zijn. De ontwikkeling van die Indianen is een moeizaam proces, dat met de uiterste behoedzaamheid gestimuleerd moet worden. De opneming van deze mensen in de moderne Amerikaanse samenleving kan slechts heel geleidelijk aan geschieden. (In de Tweede Wereldoorlog hebben Indiaanse jongens voor het eerst gediend). Het Indiaanse probleem is wel niet een van de voornaamste binnenlandse kwesties, waarmee men in Amerika worstelt, maar het is toch een zaak die grote aandacht verdient. Tenslotte hebben de Indianen, als de oorspronkelijke bewoners van het land, de oudste rechten.

Indianen van de pueblo Taos in Nieuw-Mexico, gereed voor de krijgsdans.

Op uitnodiging van de Amerikaanse regering heeft een onzer medewerkers, Hans Bronkhorst, een reis door de Verenigde Staten gemaakt. Per vliegtuig werd de overtocht naar New York gemaakt. Behalve aan New York, Washington en Norfolk, Virginia, werden bezoeken gebracht aan ver afgelegen steden als Kansas City, Missouri en Santa Fé, Nieuw Mexico. Hiernaast het eerste reisverhaal.

Kom in mijn armen

Kopenhagen. — Midden in haar koorddans-stunt op een hoogte van tien meter boven de piste van een circus slipte Susan Tacoma. Haar echtgenoot, die haar verrichtingen gadesloeg, was met een sprong in de piste juist op tijd om haar in zijn armen op te vangen.

Nylon beinvloedt kompas

Wellington (Nieuw-Zeeland). — De zeelieden zullen voortaan minder nylon-ondergoed moeten dragen, tenminste als de onderzoekingen, die het ministerie van marine alhier heeft ingesteld, werkelijk juist zijn. Zij zouden namelijk tot de ontdekking geleid hebben, dat de naalden der scheepskompassen afweken wanneer er lieden in de buurt kwamen, die nylon ondergoed aan hadden.

Tussen neus en lippen

Rokende kleuter

Volgens zijn moeder, is de 23 maanden oude Jimmy Parmenter uit Jacksonville (Florida) een verstokte sigarenroker, die er sinds tien maanden lustig op los dampt. Op bevel van de rechtbank moet hij echter nu het sigarenroken staken. Hoe hij aan de sigaren komt, is ons een raadsel Hoe hij aan een vuile broek komt, niet.

Naam

Te Cardiff kreeg een man een boete van een pond sterling wegens diefstal van een partij zout. De man heette Lott.

Alcoholistisch ijs

In Engeland kun je je dronken eten aan ijs. Een zekere heer Peter Pioli, fabriceert n.l. whisky-cognac-, rhum- en crême-de-menthe-ijs en verschillende pubs, café's, restaurants en hotels verkopen het goedje reeds. Om u een klein idee te geven van het alcohol-gehalte moge de volgende opgaven dienen: twaalf pinten (glazen van ongeveer een halve liter) whisky-ijs hebben hetzelfde effect als een fles whisky Een pint kost ongeveer vier gulden. Nogal duur, maar Mr. Pioli verwacht goede zaken te doen met de in Engeland passagierende Amerikanen, die zowel van ijs als van alcohol houden. De Engelse autoriteiten zijn evenwel weinig enthousiast over Pioli's lekkernijen. Geestelijken spreken er schande van en de overheid in Tripton waar zijn fabriek staat, heeft hem een vergunning voor detail-verkoop geweigerd. De dienst der accijnzen evenwel zag er een welkome bron voor heffingen in en verleende hem een vergunning voor de groothandel Het bedenkelijke is, dat het alcoholische ijs ook in kleinere en dus goedkopere hoeveelheden dan een halfliterglas wordt verkocht, zodat het voor kinderen met snoepcenten bereikbaar is.

Fahrenheit de openhartige

Eigen verhaal van zijn uitvindingen

Gabriel Daniel Fahrenheit, een Duits natuurkundige, werd 14 Mei 1686 te Danzig geboren. Hij studeerde en reisde veel in Duitsland en Engeland en vestigde zich ten slotte in Nederland, waar hij meteorologische en optische instrumenten construeerde.

Een van Fahrenheit's meest opmerkelijke bijdragen tot de wetenschap der natuurkunde — tevens zeer belangrijk voor de praktijk van het dagelijkse leven — was de door hem gevonden verbetering van de thermometer (omstreeks 1714).

Sinds de dagen van de Italiaanse natuur- en sterrenkundige Galileo Galileï, 1564-1642, had men als vloeistof alcohol gebruikt. Fahrenheit verving deze door kwikzilver; bovendien werkte hij de naar hem genoemde gradenverdeling van de thermometer uit, maakte een nieuw type hygrometer — een werktuig ter waarneming van de vochtigheid in de lucht — en ontdekte, dat ook andere vloeistoffen dan water haar vast kookpunt hadden. Hij werd tot lid gekozen van de beroemde vereniging van natuurkundigen, de „Royal Society", te Londen, en stierf in zijn tweede vaderland, Nederland, op 16 September 1736.

Geheel anders dan zijn tijdgenoot Anthoni van Leeuwenhoek, die zijn verbeteringen van de miscroscoop geheimhield, heeft Fahrenheit zelf uitvoerig verteld over zijn uitvindingen. Hij schreef in het Latijn en publiceerde zijn verslagen in het orgaan van de bovengenoemde „Royal Society" te Londen.

De uittreksels uit zijn eigen verhaal, waarvan wij hier de vertaling laten volgen, zijn gekozen uit een publicatie van het jaar 1727.

Tien jaar geleden las ik in de „Geschiedenis der Wetenschappen", uitgegeven door de Koninklijke Vereniging te Parijs, dat de natuurkundige Amontons, door middel van een thermometer, welke hij had uitgevonden, had ontdekt, dat water bij een bepaalde temperatuur kookt. Ik werd onmiddellijk gegrepen door het brandend verlangen voor mijzelf zulk een thermometer te construeren, om mij met eigen ogen te kunnen overtuigen van de juistheid dezer experimenten....

Maar daar ik in de techniek van dit instrument niet de minste ervaring bezat, bleven mijn vele pogingen alle zonder resultaat. Toen viel het mij op, dat de scherpzinnige Amontons ook had geschreven over de verbetering van de barometer, en dat het hem was opgevallen, dat de hoogte van de kwik-kolom in de barometerbuis beïnvloed wordt door de temperatuur van het kwik. Daaruit concludeerde ik, dat in een thermometer ook kwik als vloeistof gebruikt zou kunnen worden.

Met de constructie van een dergelijke thermometer bereikte ik eindelijk succes. Drie jaar was ik er mee bezig geweest en al toonde mijn instrument nog fouten, het voldeed toch grotendeels aan mijn wensen, en met de grootste opwinding en vreugde constateerde ik mijn successen. Tot deze successen behoorde ook de ontdekking, dat niet alleen water, maar ook andere vloeistoffen een vast kookpunt bezitten. Ik vond bijvoorbeeld, dat, waar regenwater bij een temperatuur van 212 graden kookt, voor alcohol het kookpunt reeds bij 176 graden wordt bereikt, en dat zwavelzuur eerst kookt bij verhitting tot 546 graden.

Het bleek mij voorts, dat ook vluchtige oliën bij een bepaalde temperatuur beginnen te koken, maar hier deed zich nog het eigenaardig verschijnsel voor, dat gedurende het koken haar temperatuur steeg. Waarschijnlijk was dit daaraan te danken, dat gedurende het koken de meer vluchtige bestanddelen vervliegen en de harsachtige achterblijven.

Voortgezette proefnemingen vermeerderden mijn successen nog. Het bleek mij namelijk, dat het kookpunt van water alleen dan op een bepaalde temperatuur vaststaat, wanneer de luchtdruk onveranderd blijft, maar dat wijzigingen in de luchtdruk het kookpunt naar boven of naar beneden verplaatsen.

Ik heb twee verschillende thermometers gemaakt; de verdeling heb ik verkregen door het vaststellen van drie onveranderlijke punten. Het laagste is tevens het begin van de schaalverdeling; het wordt verkregen door de thermometer te plaatsen in een mengsel van ijs, water en ammoniak. In plaats van dit laatste kan ook zeezout worden gebruikt. Het kwik zakt dan tot een punt dat ik als nul heb aangeduid.

Het tweede vaste punt heb ik vastgesteld door gebruik te maken van dooiend ijs — een mengsel dus van ijs en water, zonder toevoeging van ammoniak. Geplaatst in dit mengsel stijgt het kwik tot 32 graden.

Het derde punt is 96 graden; het wordt bereikt wanneer het instrument wordt geplaatst in de mond of de oksel van een gezond mens en daar zo lang wordt gehouden tot het volkomen de temperatuur van het lichaam heeft aangenomen.

Parachutisten veroorzaakten paniek

Stuttgart. — Zelfs Amerikaanse vliegeniers en parachutisten kunnen wel eens een vergissing maken. Toen een afdeling parachutisten voor een oefening door het luchtruim zweefde, bleek, dat men niet genoeg rekening had gehouden met de windkracht. Het plan was om op het militaire deel van het vliegveld te landen, maar de parachutisten kwamen terecht op daken van gebouwen van het vliegveld, boven op geparkeerde auto's en temidden van de bloemen in de tuin. Passagiers, die juist uitgestapt waren uit een geland vliegtuig, zochten in paniekstemming een goed heenkomen, toen zij van alle kanten rond zich parachutisten noodlandingen zagen verrichten.

Churchill opgenomen in Orde van de Kouseband

„Trouw in tegenspoed"

Tijdens een exclusieve plechtigheid in het oude Windsor Castle heeft Koningin Elizabeth II van Engeland premier Winston Churchill officieel opgenomen in de ridderorde van de Kouseband.

Oppenheimers integriteit door advocaten verdedigd

Washington. — De advocaten van de Amerikaanse atoomgeleerde Oppenheimer hebben er bij de commissie voor atoomenergie op aangedrongen de geleerde weer aan atoomprojecten te laten werken. Daar hij „onbetwistbaar loyaal" en discreet is en „de gemeenschap grote diensten heeft bewezen". Zij verzochten de commissie een uitspraak van een bijzondere veiligheidscommissie, volgens welke Oppenheimer geen inzage in gegevens over atoomonderzoek mag hebben in te trekken.

De veiligheidscommissie van de Amerikaanse Commissie voor Atoomenergie was medegedeeld, dat Oppenheimer in veelvuldig contact is geweest met Russische spionnen en waarschijnlijk zelf een spion was, aldus blijkt uit een verslag van de verhoren. Het geschrift telt 992 bladzijden.

Uit het verslag blijkt, dat Borden, oud-secretaris van de atoomcommissie van het Amerikaanse congres, het eerder wel dan niet waarschijnlijk achtte, dat Oppenheimer een Russische spion was. Borden had verklaard, dat Oppenheimer geen intieme vrienden had behalve communisten. De geleerde behoorde uitsluitend tot communistische organisaties. De betrekkingen uit hoofde van zijn beroep niet meegerekend.

De commissie had Oppenheimer horen prijzen door een oud-voorzitter van de commissie voor atoomenergie, Dean. Volgens Dean is de atoomgeleerde een zeer humaan, gevoelig en een zeer goed opgevoed man, die zeer toegewijd is aan zijn land en zeker aan de commissie. Dean noemde Oppenheimer volkomen rechtschapen.

Dr. Oppenheimer, die met andere geleerden in 1949 had geadviseerd tegen de voortzetting van de pogingen om op grote schaal de waterstofbom te ontwikkelen, had uitleg gegeven van zijn bezwaren. Hij en andere geleerden hadden van 1942 af een waterstofbom in gedachten gehad, die tienduizend maal krachtiger zou zijn dan de atoombom. Hij ontkende „een morele afkeer tegen de productie van een dermate dodelijk wapen" te hebben, maar zeide er „ernstige bezorgdheid en vrees" voor te gevoelen.

Reisavontuur

Michael Hatofilax ging met zijn vader en moeder met de auto op reis. Michael, vier maanden oud, lag op een kussen op de voorbank te slapen toen een zware vrachtwagen de luxe-auto in de flank ramde. Het portier sloeg open en de baby vloog met kussens een vijftal meters naar buiten en kwam vallend weer op het kussen terecht. Vader, moeder noch baby liep enige verwonding op.

„Een feest ver van huis"

Koningin Juliana aanwezig bij uitzending televisie-program voor vluchtelingen

Hilversum. — Koningin Juliana, vergezeld door prinses Margriet, heeft de speeltuin Oud-Naarden bezocht om aanwezig te zijn bij het televisieprogramma „een feest ver van huis", dat de Nederlandse televisie-stichting heeft uitgezonden als haar aandeel in de Eurovisiereeks.

De koningin kwam ter plaatse aan voordat de uitzending begon en werd begroet door de heer J. B. Breeks, programmacommissaris van de Nederlandse radio-unie en door enkele bestuursleden van de stichting eecumenische hulp aan kerken en vluchtelingen. Deze stichting had er voor zorg gedragen dat ruim honderd vluchtelingetjes die thans enkele maanden vacantie in Nederland doorbrengen, aan dit feest deelnamen.

Zowel de koningin als de prinses toonden zich vol belangstelling en kwamen meermalen tijdens de uitzending „in het beeld". Zo toonden de televisiecamera's de koningin en de prinses druk in actie met het uitreiken van speciaal voor deze gelegenheid bedrukte shawls, waarvan elk kind er een ter herinnering meekreeg.

Na afloop van de uitzending liet de Koningin verscheidene medewerkers van de televisie aan zich voorstellen. Omstreeks kwart over zes vertrok zij weer naar het paleis Soestdijk.

Deze Nederlandse uitzending, waaraan door het Koninklijk bezoek bijzondere luister was verleend, is in het buitenland goed ontvangen. Spoedig na de uitzending had men in Oud-Naarden het Eurovisiecentrum Rijssel aan de telefoon, dat mededeelde dat uit alle Europese landen een uitstekende ontvangst werd gemeld, waaraan een speciale gelukwens van Italiaanse zijde werd toegevoegd, wat de uitzending zelf betreft.

Door „Fluid coking" meer lichtere olie-producten

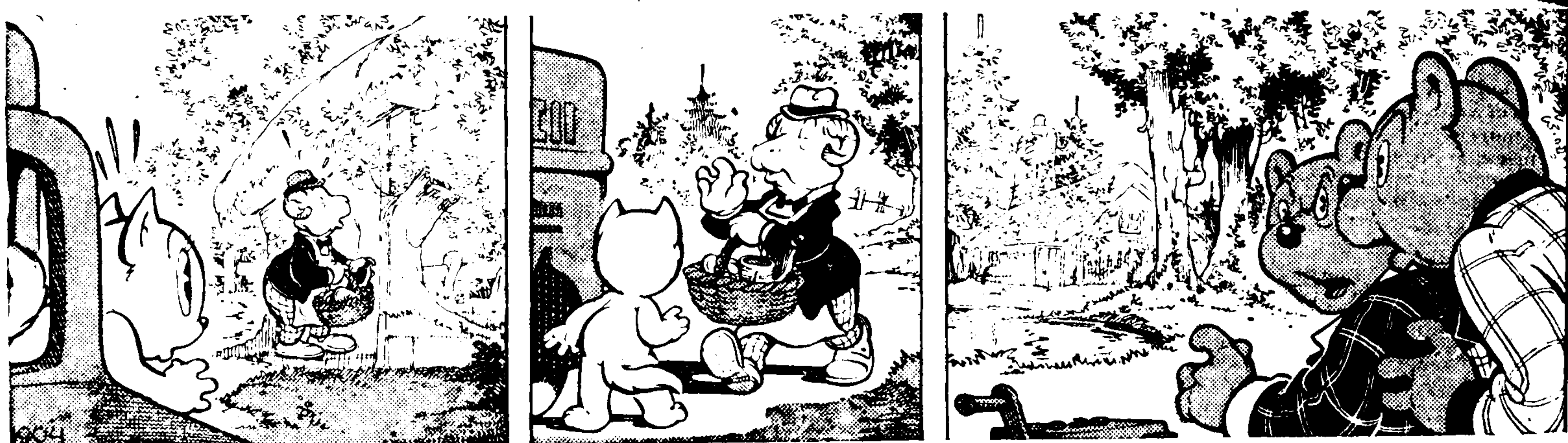
's-Gravenhage. — Reeds jaren verdiepen de petroleummaatschappijen zich in het probleem bij het kraken meer lichtere (benzine, kerosine, enz.) producten te krijgen en minder zware (stookolie enz.). In de laboratoria van de Standard Oil Development Company in de Verenigde Staten heeft men thans onder de naam „fluid coking" een proces gevonden, waarbij het mogelijk is een zware olie of een ruwe olie in lichtere producten om te zetten tot een veel groter percentage dan thans het geval is.

Men mag in de toekomst dan ook verwachten, dat de petroleummaatschappijen door deze verbeterde methode van kraken er toe zullen overgaan zich meer en meer toe te leggen op de productie van hoogwaardige producten.

Dit feit, zo zegt de Amerikaanse „Journal of Commerce", kan op kortere of langere termijn niet alleen voor de petroleummaatschappijen en de producenten van ruwe zware olie consequenties hebben, maar ook voor de verbruikers van industriële brandstof de producenten van ruwe olie uit steenkool en de distribuanten van natuurlijk gas.

De Standard Oil Company heeft voor dit nieuwe kraakproces reeds vele licentie-aanvragen uit alle delen van de wereld gehad.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1793

1904. — Tom Poes keek vanuit het auto'tje de heer Grootgrut na. Hij zag, dat de brave kruidenier op de deur van de weduwe Dipper klopte en wachtte zonder veel belangstelling op het afgeven van de boodschappen.

Maar, zoals we hebben gezien, verliep dat anders dan men had mogen verwachten. Het huisje loste zich op in nevels en de heer Grootgrut stond plotseling met zijn mand vol delicatessen op een open plek in het woud.

Schouderophalend wendde hij zich om en liep terug naar zijn voertuigje. „Het spijt me, dat ik U voor niets laten wachten, jongeheer!" sprak hij. „Mevrouw Dapper is onverwachts verhuisd, zie ik. Maar dat doet er niet toe, ik zal wel een adreswijzigingskaart krijgen. Komaan, we gaan verder!"

„Hm", zei Tom Poes, „die mevrouw is wel érg onverwachts verhuisd, lijkt me. Ik hoop maar, dat er niets vreemds achter zit — al zou ik dan ook niet weten, wat! Maar sinds heer Bommel, met die machine bezig is, vertrouw ik dit soort dingen niet!"

Nu, Tom Poes had gelijk. Want niet ver van daar zaten heer Bommel en zijn vreemde metgezel in spanning op de uitwerking van hun gepruts met het toestel te wachten.

„Een huisje!" mompelde heer Bommel opgewonden. „Daar naast het meertje verschijnt een huisje, zie je wel!"

„Juist, ja!" sprak de ander opgewekt. „Dat betekent, dat die Grootgrut daar moet zijn! Eventjes wachten, tot die hut helemaal vast is — dan kunnen we gaan afrekenen met die kruidenier! Rol je mouwen maar vast op!"

Engelsman bij T.T. op Man verongelukt

Kort nadat op het eiland Man het vertreksein was gegeven voor de race in de 500 cc.-klasse viel een ongeluk met dodelijke afloop te betreuren, doordat de Engelsman Sandywinsch met zijn Velocette tegen een muur op reed. Hij had nauwelijk twintig kilometer van het 59 en een halve kilometer lange circuit afgelegd.

Sinds 1948 zijn op het bergachtige circuit 22 ongelukken met dodelijke afloop geschied.

Voor de race in 500 cc.-klasse waren tachtig renners gestart. Toen er ruim vier ronden gereden was, werd de wedstrijd stop gezet wegens de ongunstige weersomstandigheden, een feit zonder precedent in de geschiedenis van de T.T.-reces. De mist, die het uitzicht beperkte, en het doorweekte wegdek maakten het rijden op het circuit te gevaarlijk.

Het vertrek geschiedde in stromende regen en het water spatte hoog op als de deelnemers door de bochten gingen. In de eerste ronde gaven al verscheidenen op, bij wie Fergus Anderson met Moto Guzzi. Winnaar werd Roy Amm, Rhodesië, met Norton 243 km. in 1 uur 42. min, 46 sec., gemiddelde snelheid 141.81 km. per u.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

29)

„Toch wel, meneer."

„Wat heb je er dan tegen?"

„Ik vind 't altijd een droevige plechtigheid, meneer."

„Ben je getrouwd?"

„Weduwnaar, meneer."

„Nou, was je dan zelf niet gelukkig, toen je trouwde?"

„Nee, meneer."

„Je vrouw ook niet?"

„Zij scheen een zeker kinderlijk behagen in de plechtigheid te scheppen, meneer, maar dat is heel gauw overgewaaid."

„Hoe verklaar je dat dan?"

„Ik zou 't niet weten, meneer."

„Ik vind 't niets prettig, dat je bij huwelijken neerslachtig wordt, Ferris. Als twee mensen nu toch van elkaar houden, en als ze van plan zijn, steeds van elkaar te **blijven** houden...."

„We kunnen wel zo véél van plan zijn, meneer. Daar is nog niet mee gezegd, dat we er toe in staat zijn."

„Maar, Ferris, als er geen huwelijken gesloten werden, kon de wereld toch niet blijven draaien?"

„Ik ben al lang weduwnaar, meneer, en de wereld draai nog steeds. Ik zie trouwens niet in, waar 't voor nodig is, dat ze draait."

„Heb je er misschien bezwaar tegen?"

„Jawel, meneer."

Zoveel pessimisme dreef George het huis uit, de oprijlaan in. Hij peinsde. De uitbundige blijdschap, die hem ertoe gedrongen had, een gesprek met de butler aan te knopen, was deerlijk geslonken, voelde hij. Die beweringen van Ferris mochten waard zijn wat ze wilden, een geschikt persoon, om door een bruigom op een bruiloft genodigd te worden, was hij in geen geval. Ferris kon heel betamelijk, ja zelfs ideaal gezelschap vormen bij een begrafenis, begreep George, maar als er vreugdeklokken luidden, viel hij beslist uit de toon.

Met een ontnuchterende blik keek George rond door de mooie tuin; en zo zag hij, dat Henry Waddington er aan kwam. Waddington zag er zenuwachtig uit. Hij maakte een indruk, alsof hij slecht nieuws had vernomen, of een ontdekking had gedaan, die hem terneer sloeg.

„Zeg, hoor eens!" sprak meneer Waddington. „Wat voert die lamme butler in de kamer met de huwelijkscadeau's uit?"

„Hij past op, dat ze niet gestolen worden."

„Wie heeft hem dat gezegd?"

„Ik."

„Wel allemachtig!" zei Henry Herbert.

Hij keek George aan met een paar schichtige ogen en sloeg deze toen neer. Was George in een stemming geweest, om de betekenis der blikken van zijn aanstaande schoonvader te ontleden, dan had hij wellicht in déze blik een soort huiverende walging gelezen. Maar in zo'n stemming was hij niet. Trouwens, Henry Waddington was geen man, wiens blikken men op hun betekenis ging toetsen. Hij was een dier onbelangrijke mensen, die je wegduwt uit je gezichtsveld en dan vergeet. George begon hem nagenoeg onmiddellijk te vergeten.

Hij was hem nog steeds aan 't vergeten, toen er een automobiel verscheen om de bocht van de oprijlaan. We wagen stopte naast hem en werd ontlast van mevrouw Waddington, Molly, en een man met een lang, mager gezicht. Op zijn gewaad afgaande, veronderstelde George terecht, dat hij de plaatsvervangende predikant uit Flushing was.

„Ha, Molly!" riep George.

„Hier zijn we, engel," zei Molly.

„En moeder," ging George voort, minder hartelijk.

„Moeder!" zei mevrouw Waddington, nog minder hartelijk dan George.

„Mag ik even voorstellen? De eerwaarde heer Gideon Voules," zei Molly. „Hij zal ons trouwen."

Mevrouw Waddington wendde zich naar de predikant en sprak hem aan met een stem, die een verontschuldigende klank had voor George's gevoelige oren. Ze zei met die stem: „Dit is de bruigom!"

De eerwaarde heer Gideon Voules keek George aan met een doffe, zwaarmoedige blik. Een bar vrolijk mens leek hij de bruigom niet; maar als je het goed bekeek, getrouwd is getrouwd, al trok de geestelijke, die de plechtigheid leidde, nog zo'n zwaarmoedig gezicht.

„Hoe maakt u 't?" zei de predikant.

„Lekker," zei George. „U ook?"

„Ik ben volkomen gezond, dank u."

Prachtig! Geen mankement aan uw enkels?"

De predikant zag neer op genoemde lichaamsdelen en scheen tevreden met dat gedeelte van zijn onderste ledematen, hoewel zij gehuld waren in witte sokken.

„Nee, niets, dank u."

„Je hebt tegenwoordig heel wat geestelijken," zei George, „die van stoelen af vallen en hun enkels verstuiken."

„Ik val nooit van stoelen."

„Dan bent u precies de man, waar ik 't hele land voor afgezocht heb," zei George. „Als alle geestelijken zo waren...."

Mevrouw Waddington leefde op.

„Kan ik u dienen met een glas melk?"

„Nee, dank u, moeder," zei George.

„Ik had 't niet tegen jou," zei mevrouw Waddington. „Ik had 't tegen meneer Voules. Hij heeft een lange rit achter de rug, dus hij zal wel behoefte hebben aan een verkwikkende dronk."

„Ja, natuurlijk," zei George. „Waar zitten mijn hersens? Ja, neemt u maar gauw wat en houdt u uw krachten bij mekaar. Ik zou niet graag willen, dat u midden onder de plechtigheid flauwviel."

„'t Zou best te begrijpen zijn, als hij 't deed," zei mevrouw Waddington.

Zij ging haar gast voor naar de eetkamer. Daar waren lichte verversingen gereed op een zijtafel; welke zijtafel vrolijk versierd was door de aanwezigheid van Henry H. Waddington, die een kleintje cognac met spuitwater zat te genieten en met loerende blikken de massieve onverstoorbaarheid gadesloeg van Ferris, de butler. Het was Ferris aan te zien, dat hij een zeker bezwaar had tegen de huwelijkscadeau's, maar desondanks bewaakte hij ze trouw.

„Wat doe jij hier, Ferris?" vroeg mevrouw Waddington.

De butler sloeg zijn trouwe blik op.

„Ik pas op de cadeau's, mevrouw."

„Wie heeft je dat gezegd?"

„Meneer Finch, mevrouw."

Mevrouw Waddington wierp een blik vol afkeer op George.

„Da's helemaal niet nodig."

„Uitstekend, mevrouw."

„'t Moet al een groot uilskuiken zijn, dat op zo'n idee komt."

„Zeer juist, mevrouw."

De butler verwijderde zich. Waddington slaakte een zucht van rampzaligheid, toen hij de man zag gaan. Wat had hij er nu aan, dat hij verdween? Van nu af aan waren er steeds mensen in de kamer. Er begonnen al automobielen voor te rijden, en reeds begon zich een zwerm bruiloftsgasten te werpen op de versnaperingen op de tafel aan de muur.

De eerwaarde heer Gideon Voules had peinzend een glas melk en een broodje-ham in de diepte laten verzinken, en vervolgens de bruigom meegenomen naar een hoek, ten einde te trachten, nader kennis met hem te maken.

„Ik maak altijd graag een praatje met de bruigom, vóór de plechtigheid begint," zei hij. „Ik vind 't altijd zo'n aangenaam gevoel, dat hij, tot op zekere hoogte, een persoonlijke vriend van me is."

„Heel vriendelijk van u," zei George ontroerd.

„Ik heb laatst in Flushing een jonge man in de echt verbonden, die Miglett heette — Claude Miglett. Herinnert u zich de naam misschien?"

„Nee, ik geloof niet...."

„O! U had misschien van hem in de krant gelezen, dacht ik. Die heeft er vol over gestaan. Ik ben er nóg blij om, dat ik voor het huwelijk persoonlijk met hem in contact was getreden, en om zo te zeggen vriendschap met hem gesloten had; anders had ik hem na het ongeluk nooit zo kunnen troosten, als ik het nu heb kunnen doen."

„Ongeluk, zegt u?"

„Ja. Toen zij de kerk uitkwamen, is de bruid helaas door een vrachtauto gegrepen en gedood."

„Verschrikkelijk!"

„Ja, ik heb 't ook altijd een zeer ongelukkige samenloop van omstandigheden gevonden. Maar heel erg verbaasd heeft 't me niet. Het lijkt namelijk wel, of er altijd het een of ander gebeuren moet met de huwelijken, die ik heb mogen sluiten. Zó had ik bijvoorbeeld, niet langer dan een week vóór dat geval Miglett, een paar alleraardigste jonge mensen in de echt verbonden, en vóór de maand uit was, waren ze allebei dood. Ze waren langs een groot pand in aanbouw gelopen — erg onvoorzichtig trouwens, want er had een man gestaan om te waarschuwen — en toen is er iets van ijzer op hun hoofd gevallen. En dan was er nog een paartje, dat ik een paar maanden vroeger getrouwd had — daarvan kreeg de bruigom een soort binnenkoorts, en toen hij beter was, zat hij vol rode vlekken. We hebben 't ons allemaal erg aangetrokken. Hij wende zich naar mevrouw Waddington, die door een grote toevloed van gasten bij hen in de hoek was gedreven. „Ik stond onze jonge vriend net te vertellen over een zeer eigenaardig verschijnsel, dat ik heb waargenomen. 't Is nu al tweemaal achter elkaar gebeurd, dat de bruigom, die ik getrouwd had, binnen enkele dagen na de plechtigheid overleed."

Een kwam een weemoedige trek in het gelaat van mevrouw Waddington. Zij scheen te bevroeden, dat zoveel geluk niet van lange duur kon zijn.

„Ik voor mij," sprak ze, „heb van het begin af een voorgevoel gehad, dat dit huwelijk nooit plaats zou vinden."

„Is 't werkelijk? Da's merkwaardig," zei de eerwaarde heer Voules. „Ik hecht nogal waarde aan voorgevoelens."

„Ik ook!"

„Het zijn waarschuwingen, geloof ik — hulpmiddelen, die ons geschonken worden, om ons te kunnen voorbereiden op onheilen."

„Ofschoon ik in dit geval liever een ander woord zou kiezen dan ‚onheil'," antwoordde mevrouw Waddington.

George wankelde weg. Voorgevoelens....! Ook in hem was een vreselijk voorgevoel opgekomen, enkele uren geleden, en nu drong het met nieuwe kracht in hem op. Zijn zenuwstelsel was dermate verzwakt, dat hij de eerste de beste strohalm aangreep: hij zocht heul in het gezelschap van Henry H. Waddington. Zijn aanstaande schoonvader, peinsde hij, mocht dan ook ernstig te kort schieten als echtgenoot en als hoofd des gezins, hij had zich ten minste altijd een vriend getoond voor de geliefde zijner dochter, de man uit de west. Een wijsgeer, wien het heil der maatschappij ter harte ging, mocht zuchten, als hij Henry Waddington gadesloeg — voor George was de wereld te somber, om kieskeurig te zijn in de keuze zijner kameraden.

Tien seconden later had hij zijn zoveelste bittere ervaring opgedaan. Hij was veel te optimistisch geweest, ontdekte hij, toen hij veronderstelde, dat meneer Waddington hem graag mocht. Het was bij lange na geen blik van genegenheid, waarmee George werd aangekeken, toen hij zijn aanstaande schoonvader naderde. Het was zo'n soort blik, die de oude heer een paardendief had kunnen geven, als hij sheriff van de Bloedige Kloof in Arizona was geweest.

„Verdraaid vrijpostig!" rommelde ruzieachtig de gedempte stem van Waddington. ‚Vrijpostig en bereddering.... dingen die je niet raken."

„Wablief?" zei George.

„Tegen die butler te zeggen, dat hij hier moet blijven om op de cadeau's te passen."

(Wordt vervolgd)

Op zoek naar voedsel voor de bevolking der aarde

Algen en plankton bevatten alles, wat wij nodig hebben en groeien fantastisch snel

(Van een medewerker)

Indien de voorspellingen van een groep, hoofdzakelijk Amerikaanse, geleerden waarheid worden, is het zeer wel mogelijk, dat de thans levende generatie tijdens een feestmaaltijd nog eens groentesoep à l'Atlantique of taart à la Bombard voorgezet zal krijgen.

Bij het eerste gerecht zou men in de naam de plaats van herkomst van het voedsel, namelijk de Atlantische Oceaan, eren; bij het tweede de Franse arts, die tijdens zijn tocht over de Oceaan in een open bootje één van de pioniers was op het gebied van het gebruik van voedsel uit zeewater. Want beide gerechten, de groentesoep en de taart, zouden vervaardigd zijn uit het tot nu toe als voedingsbron voor de mensheid geheel verwaarloosde plankton van de zee.

Op het ogenblik worden deze microscopische cel-plantjes en -diertjes hoofdzakelijk nog in laboratoria tot smakelijke spijzen bereid en.... gegeten. De tijd kan echter komen, dat voedsel uit zeewater een even gewoon bestanddeel van ons dagelijks menu vormt als thans brood en groenten.

Dr. Alain Bombard, de Franse arts, die op een reddingboot de oceaan overstak en onderweg alleen van vis en plankton leefde. Zijn experiment was niet alleen van belang voor schipbreukelingen, maar ook voor de wetenschap, die naar nieuwe voedingsmiddelen voor de groeiende bevolking der aarde zoekt.

Oplossing voor dreigend voedseltekort?

Waarschuwingen, dat de aarde niet genoeg voedsel op zal kunnen brengen voor zijn gestadig groeiende bevolking klonken reeds in de eerste helft van de vorige eeuw. In de daarop volgende periode van steeds nieuwe uitvindingen en verbeteringen der techniek — ook op landbouwgebied — was men wat minder pessimistisch. Sinds de laatste oorlog echter gaan weer van tal van zijden stemmen op, die er op wijzen, dat een catastrophe op komst is, als niet nieuwe wegen worden gevonden om de productie van voedsel aanzienlijk te vergroten. Ja, velen achten de toestand thans reeds critiek!

Zo blijkt uit cijfers van de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties, dat ongeveer drie vijfde van de wereldbevolking minder voedsel krijgt dan zij, voor de handhaving van een goede gezondheid en voldoende werkkracht, nodig heeft. Met name in Azië en in sommige Zuid-Amerikaanse landen loopt de toename van de voedselproductie niet meer parallel met de toename der bevolking.

Natuurlijk zijn er andere gebieden, zoals Canada en de Verenigde Staten, waar nog steeds veel meer voedingsmiddelen worden verbouwd dan de eigen bevolking nodig heeft, maar toch vreest men, dat deze overschotten op den duur niet voldoende zullen zijn om de met 70.000 personen per dag groeiende bevolking van onze planeet te voeden.

Bij de geleerden, die zich met de bestudering van dit vraagstuk bezig houden, kan men twee richtingen onderscheiden. De meeste beoefenaars van de landbouwwetenschap onder hen zijn van mening, dat door verbetering van de landbouwmethoden heel veel, zo niet alles bereikt kan worden.

Onze aarde kan ontzaglijk veel meer opbrengen, dan op het ogenblik het geval is — aldus een deskundige als dr. Clark Ross —, mits de moderne landbouwmethoden, die sinds het einde van de vorige eeuw met zoveel succes in West-Europa en Noord-Amerika worden toegepast, ook elders ingang vinden. Slagen de adviseurs en deskundigen, die de Verenigde Naties op het ogenblik naar gebieden met een te lage landbouwproductie uitzendt, erin de landbouw van de thans aan ondervoeding lijdende gebieden geleidelijk te moderniseren, dan hoeft — zeggen de landbouwdeskundigen — niemand zich ongerust te maken over een komende hongersnood. Onze aarde is vruchtbaar genoeg om, mits het aardoppervlak oordeelkundig bebouwd wordt en de irrigatie van thans nog dorre gebieden geregeld voortgang vindt, nog eeuwenlang een snel groeiende bevolking meer dan voldoende voedsel te verschaffen.

Andere geleerden zijn minder optimistisch. Zij geloven niet in een snelle en doeltreffende omstelling van landbouwmethoden in uitgestrekte gebieden en vrezen ook voor uitputting van vruchtbare gronden. Velen onder hen zoeken daarom de oplossing van het voedselprobleem in een geheel andere richting. In laboratoria doen zij ingewikkelde proeven om uit dode chemische stoffen eet- en verteerbaar voedsel te bereiden.

Men is er reeds in geslaagd om op grote schaal vetten te bereiden uit steenkool en petroleum. Onder Hitler zijn in Duitsland zelfs fabrieken gebouwd voor de bereiding van dit zogenaamde synthetische vet en hoewel het product allesbehalve smakelijk was, leverde het, naar het schijnt, bij gebruik geen nadelige gevolgen op. Ook bestudeert men in verschillende laboratoria sinds jaren de wijze, waarop in planten uit de bestanddelen van water en lucht, onder de inwerking van zonlicht, eetbare stoffen (o.a. proteïne) ontstaan.

Slaagt men er in dit proces kunstmatig na te bootsen, dan ontstaan natuurlijk ongekende mogelijkheden. Zonne-energie (die men tegenwoordig ook als krachtbron tracht te benutten), water en lucht zullen dan voldoende zijn voor de vervaardiging van ons dagelijks voedsel.

Zover is het echter nog niet, en daarom achten velen het practischer eerst na te gaan, welke — tot nu toe ongebruikte — voedselreserves nog in de plantenwereld zelve aanwezig zijn. In Skandinavië met zijn grote bossen vervaardigt men op het ogenblik bruikbaar veevoeder uit houtpulp. Nederlandse geleerden deden onlangs van zich spreken, omdat zij een methode hebben ontdekt om gras — dat tot nu toe alleen als veevoeder wordt gebruikt — voor menselijke consumptie geschikt te maken. En ook in de oceaan ziet men grote mogelijkheden voor de winning van menselijk voedsel. In het bijzonder besteedt men daarbij aandacht aan de microscopisch kleine plantjes, de zogenaamde algen, die bij milliarden in zout en zoet water voorkomen, en in de van deze algen levende zogenaamde planktondiertjes.

Proeven, die tijdens de laatste oorlog in de Verenigde Staten op dit gebied zijn genomen, wezen uit, dat algen en plankton uitermate geschikt zijn als voeding voor de mensheid, omdat zij:

a. alle voedingsbestanddelen bevatten, die de mens nodig heeft,

b. ontzaglijk snel groeien, en:

c. zeer makkelijk zijn te bemachtigen en te kweken.

Smakelijk voedsel

Na de oorlog heeft men de proeven voortgezet en in 'n experimentele fabriek heeft men uit algen, die in grote, aan zonlicht bloot gestelde, tanks werden gekweekt, allerlei zeer wel eetbaar voedsel bereid. De algen kunnen zowel „vers" als gedroogd genuttigd worden. Gedroogd blijven zij lange tijd goed. Bovendien kan men, door het kweken van verschillende soorten algen — er zijn er talloze — en door de toevoeging van meer of minder koolzuur aan de groeitanks het proteïne- en vetgehalte van dit nieuwe voedsel, en ook de smaak, wijzigen.

Door toevoeging van andere voedingsmiddelen, zoals meel, zout en thee, kreeg men zelfs buitengewoon smakelijke gerechten, terwijl gedroogd plankton, dat behalve algen ook milliarden kleine planktondiertjes bevat, een voedsel oplevert, dat veel op vleespastei schijnt te lijken.

In de praktijk is de grote voedingswaarde van plankton vooral aangetoond door de Franse arts dr. Alain Bombard, die in de winter van 1952 op 1953 geheel alleen met een klein rubber reddingsvlot van Gibraltar overstak naar Barbados en op zijn tocht over de oceaan alleen leefde van plankton en uitgeperst visnat. Dr. Bombard wilde daarmee bewijzen, dat schipbreukelingen, ook al beschikken zij niet over voorraden, lange tijd in het leven kunnen blijven op het voedsel, dat de zee zelf verschaft. Ongewild maakte hij echter tevens reclame voor algen en plankton als 't voedsel van de toekomst. Wel is dr. Bombard thans nog steeds ziek, maar de voorstanders van de invoering van gedroogde algen en plankton als volksvoedsel laten zich daardoor geenszins uit het veld slaan.

Dat dit voedsel uit de zee, mits goed gereinigd en toebereid, een alleszins gezonde toevoeging voor het dagelijks menu kan vormen, wordt trouwens reeds in Siam en Japan bewezen, waar proefinstallaties dit voedsel reeds op vrij grote schaal bereiden.

In het bijzonder in het overbevolkte Japan ziet men een grote toekomst voor kwekerijen van algen. De celplantjes uit de oceaan worden daar in betonnen greppels gekweekt en later gedroogd. Sommigen achten het niet te bout, de verwachting uit te spreken, dat algen en plankton in Japan reeds binnen tien jaar een voornaam bestanddeel van het volksvoedsel zullen uitmaken.....

Ziekenhuis voor... boeken!

Rome bezit een van de vreemdste ziekenhuizen ter wereld. Er is een operatiekamer en een röntgen-apparaat en er zijn chemische, microbiologische en optische laboratoria. Het is echter niet bestemd om mensen, maar om boeken te genezen. Het is 15 jaar geleden gesticht door de palaeograaf Alfonso Gallo, die de beste methode trachtte vinden om beschadigde, waardevolle oude boeken en documenten te herstellen.

Als u dus bijgeval in een kelder of op een zolder een oud boek vindt, dat misschien waarde heeft, doch zwaar is beschadigd, gooi het dan niet weg maar stuur het naar dit ziekenhuis. Na een kuur van enkele weken kunnen de deskundigen het u waarschijnlijk terugzenden in zó goede toestand, dat het moeilijk te herkennen zal zijn. De staf van deskundigen en bekwame handwerkslieden heeft een klein museum ingericht, waarin men de resultaten van hun werk kan bewonderen. Er zijn gedeeltelijk verbrande boekdelen tentoongesteld, Oosters perkament en palmblad, die aardbevingen, overstromingen en oorlog hebben doorstaan, maar nu, na behandeling in het „ziekenhuis" weer grotendeels leesbaar zijn. Het chemische laboratorium is een van de belangrijkste afdelingen van het ziekenhuis. Hier worden de „patiënten" het eerst onderzocht. Daarna worden zij „gewassen" en schoongemaakt en tenslotte komen de „doktoren" in „consult" bijeen om vast te stellen, wat de beste behandelingsmethode is. Enkele van de meest toegepaste processen zijn de volgende: een beschadigd boek of manuscript wordt eerst helemaal los gehaald, de bladen worden glad gestreken en gereinigd. Als verscheidene bladen aan elkaar kleven, worden ze met eindeloos geduld van elkaar gescheiden op zodanige wijze, dat het schrift niet wordt beschadigd. Als er gaten in bladzijden zitten wordt een „plastisch proces" toegepast met gebruikmaking van een soort pleister van dezelfde samenstelling en dezelfde eigenschappen als het oorspronkelijke materiaal. Fragmenten van geschriften, die zwaar zijn beschadigd, worden met röntgenstralen bestudeerd, ultrarode stralen worden gebruikt om passages of woorden, die zo vuil zijn geworden, dat ze onherkenbaar zijn, te fotograferen. De deskundigen van het instituut zijn ook volleerde „vervalsers", die zo nodig ontbrekende gedeelten uit de originelen copiëren. De Italiaanse politie heeft voor deze „specialisten" op het gebied der „vervalsing van oude boeken" zelfs zoveel respect, dat zij hen soms geschreven of gedrukt materiaal laat onderzoeken op eventuele vervalsing.

Gezellig verteluurtje

Het was het „laat-zien-en-vertel-uurtje" in de vijfde klas van een school te New York. De tienjarige Kareltje stond op. In zijn knuistje hield hij een handgranaat compleet met slaghoedje. „Ik kan haar uit elkaar nemen", kondigde hij aan. Doodsbleek holde de onderwijzeres op hem toe, greep met ware doodsverachting het gevaarlijke voorwerp en bracht het naar de kamer van het hoofd. Het hoofd wilde de school al laten ontruimen, toen de politie verscheen, de granaat meenam naar een achtertuintje en vaststelde dat het ding volkomen ongevaarlijk was. Kareltje vertelde dat hij het projectiel had gekregen van „zijn broer, die het had van een vriend, die het gekregen had van een neef in het leger."

Om een hoed

De heer Jesse Harris te St. Clair, Michigan, viel bij het vissen in de rivier. Hij slaagde erin zwemmend de oever te bereiken, maar toen hij op de kant stond, bemerkte hij, dat zijn hoed nog in de rivier dreef. Hij ging weer te water en verdronk.

VERS VAN DE PERS

„Focus" 12.-

Verschenen is „Focus" nr. 12, en weer vinden wij nieuws van de Photokina 1954 een artikel, dat bijzondere aandacht wijdt aan de stereo fotografie.

Ook in Duitsland heeft men verwachtingen van de dimensiale fotografie, want als wij bijv. de fraaie afbeelding zien van de Ikolux-projector, welke een dimensiaal voorzetstuk levert, zodat men zonder onnodige uitgaven te doen de stereo-dia's kan vertonen, dan wil dat wel wat zeggen.

De Ikolux is de nieuwe projector van Zeiss en niet meer terug te kennen als we het oudere conservatieve model naast zetten. De bekende Duitse firma „Durst" heeft een nieuw model vergrotingstoestel in de handel gebracht, en wel de Durst 609. Dit apparaat behandelt nagelieven, van kleinbeeld af tot 6 x 9 c.m. Dit toestel zal binnenkort bij „Foto Ideaal" te zien zijn.

Voorts de bekende rubrieken, alsmede een grote hoeveelheid aantrekkelijke advertenties enz. (Uitg. Focus-Bloemendaal).

Judas 1954

Kwanteeng (China). — Tien Chinezen werden door een volksgerechtshof — lees: door de communisten — ter dood veroordeeld. Ze waren beschuldigd geheime agenten van de Chinese nationalistische regering te zijn. Eén beklaagde kwam er met het leven af en kreeg zelfs nog een beloning, daar hij het was geweest, die zijn collega's had verraden. Hij mocht het fortuin van zeven millioen Chinese dollars voor zijn Judas-streek in ontvangst nemen. Over dat fortuin behoeft men zich overigens niet al te veel illusies te maken: zeven millioen gedevalueerde Chinese dollars zijn ongeveer 500 Antilliaanse guldens waard.

Televisie niet schadelijk

Bonn. — De Duitse industrie heeft een onderzoek ingesteld naar de vraag, of het volgen van televisie-uitzendingen schadelijk is voor de gezondheid. Er werd namelijk beweerd, dat het langdurig kijken naar televisie-uitzendingen schadelijk zou zijn voor ogen en hart door de straling die van de televitie-buizen uitgaat. Het is volkomen ongevaarlijk, stelt het onderzoek vast; op 'n afstand van twee meter van het scherm treedt geen straling meer op.

Ongemakkelijk „zitje"

New York. — Met loeiende sirenes raasden de politie-auto's langs Madison Avenue; er was bericht binnengekomen, dat er een vrouw doodgestoken was in een modewinkel. De politie vond er inderdaad een gewonde modiste, Flower Nakimi genaamd. Maar ze had het zichzelf aangedaan: ze was zo in haar werk verdiept geweest, dat ze pardoes op een geopende schaar was gaan zitten. Vandaar de kreet: vrouw neergestoken....

Losgebroken locomotief uit auto besprongen

Wokingham. — Dezer dagen reed een onbemande locomotief het station van Reading uit. De stationschef Percy Thorne haalde de machine met zijn auto in. Hij slaagde er in aan boord van de locomotief te klimmen, toen deze langzaam begon te rijden aan de voet van een heuvel. Het was een kleinigheid de machine daarna te laten stoppen. De locomotief had in het geheel een afstand van 16 km. afgelegd.

Laat-ie nu echt zijn

Seattle. — Bankbiljetten van 100 dollar werden zo maar voor vijf cent verkocht. Een vuilnisman had elf stuks van deze biljetten gevonden in een aude tas, die hij in een vuilnisemmer had ontdekt. Het is „toneelgeld" zo dacht hij. Maar de politie, die het waardepapier in handen kreeg, constateerde dat het een echt biljet was. En nu zoekt men natuurlijk naar de reeds verkochte bankjes en naar de eventuele eigenaar of eigenares.

Unicum voor weg Den Haag-R'dam, twee rijbanen met drie rijstroken

Het ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft een overzicht doen verschijnen van de stand van het Rijkswegenplan op 1 Januari met een opsomming van de plannen, die in de nabije of verre toekomst liggen.

Rijksweg no. 1 (Amsterdam—Hoevelaken). Tussen Muiden en Naarden zal dit jaar een gedeeltelijke verbreding en een gedeeltelijke aanleg van een nieuw wegvak ter hand worden genomen. Door verdubbeling van de weg bij Laren zal het beruchte kruispunt worden verbeterd.

Rijksweg no. 2 (Amsterdam—Utrecht). Deze geheel nieuwe tweebanige weg met een totale lengte van 32 km. is inmiddels opengesteld.

Rijksweg no. 3 (Amsterdam—Rotterdam via Bodegraven). Hoewel het gedeelte van Amsterdam tot Bodegraven geprojecteerd is, kan voorlopig van aanleg daarvan nog geen sprake zijn. Van het gedeelte Rotterdam—Gouda is één rijbaan gereed. De tweede rijbaan is in uitvoering en kan over ongeveer twee jaar geheel gereed zijn. In de toekomst zal deze weg worden voortgezet langs de Noordzijde van de bebouwing van Rotterdam.

Rijksweg no. 4 (Amsterdam—Den Haag). Thans is men bezig met het aanleggen van twee gescheiden rijbanen met parallelwegen tussen Den Deyl en Haagsche Schouw. Dit werk zal dit jaar gereed komen.

Rijksweg no. 4a (Ypenburg—Burgerveen, aansluitende op Rijksweg no. 4). De weg, die zal bestaan uit twee gescheiden rijbanen, zal hopelijk in 1957 of 1958 gereed zijn. Bij Ypenburg komt een groot kruispunt in twee verdiepingen. De plannen hiervoor zijn vrijwel gereed. Binnen afzienbare tijd zal met de uitvoering worden begonnen.

Rijksweg no. 8 (Haarlem—Sassenheim). Reeds enige tijd is men bezig met profielsverbeteringen, waardoor de weg drie rijstroken krijgt. Het zal echter nog enige jaren duren alvorens het werk gereed is.

Rijksweg no. 9 (Haarlem—Den Oever—Leeuwarden. In verband met de aanleg van de tunnel bij Velsen, die vermoedelijk in 1957 gereed zal zijn, zal een geheel nieuwe weg worden aangelegd van de tunnel ten Oosten langs Beverwijk via Uitgeest naar Alkmaar. Het gedeelte tot Uitgeest zal gelijk met de tunnel gereed zijn. In uitvoering is de omlegging om Harlingen, hetgeen in verband met de vele kunstwerken een zeer uitvoerig werk is.

Rijksweg no. 13 (Den Haag—Rotterdam). In de toekomst zullen hier twee gescheiden rijbanen met drie rijstroken elk komen. Dit wordt voor ons land een unicum. Als eerste begin tot de verbetering is een begin gemaakt met de verlegging van de wegsloten.

Rijksweg no. 63 (Breda—Tilburg—Eindhoven). In overweging is het maken van drie rijstroken op deze weg tussen Breda en Tilburg. De Zuidelijke rondweg om Tilburg heeft thans nog één rijbaan. Plannen voor het aanleggen van de tweede rijbaan zijn in voorbereiding. Dit jaar komt in uitvoering het gedeelte Moergestel—Eindhoven, waarvan voorlopig, evenals het gedeelte Tilburg—Moergestel, één rijbaan wordt aangelegd. De aanleg zal enige jaren duren.

Rijksweg no. 64 ('s-Hertogenbosch—Eindhoven). Voor een omlegging om Vught wordt een plan ontworpen. Tussen Best en Eindhoven is men bezig met het aanleggen van vrijliggende rijwielpaden.

Piet Hein werd gehuldigd

Krans kwam te laat

Rotterdam. — „Hij heeft gewonnen de zilvervloot" zong de menigte mee, toen dezer dagen de voorzitter van het historisch genootschap Roterodanum, dr. W.F. Lichtenauer, een krans had gelegd aan de voet van het standbeeld van Hein op Delfshaven en de mariniersкapel der Koninklijke Marine de marine-defileermars liet horen.

Dit geschiedde tot besluit van de vlootweek en tevens ter plechtige herdenking van het feit dat luitenant admiraal Hein 325 jaar geleden tegen de Duinkerker kapers sneuvelde. Eigenlijk had deze kranslegging om half negen moeten geschieden maar toen het bestuur arriveerde en de militairen zowel als de burgerlijke autoriteiten, mitsgaders enige duizenden toeschouwers in afwachting waren van de dingen die stonden te gebeuren, bleek dat de krans.... nog besteld moest worden. Een bekende bloemist bleek er nog een in voorraad te hebben, de politie bood een auto aan die met sirene geloei overal passeren kon en zo kon het gebeuren dat, zij het bijna drie kwartier te laat, Hein toch nog zijn hulde kreeg. Plechtig klonk tot slot het Wilhelmus.

Tweelingbroers

Edwin en Fred zijn tweelingbroers en lijken op elkaar als twee druppels water. Op zeer jeugdige leeftijd werden zij wezen en kwamen in een weeshuis. Na korte tijd verlieten zij dit weeshuis echter en werden afzonderlijk ondergebracht bij particulieren. Zij verloren elkaar uit het oog en hebben sindsdien nimmer meer contact met elkaar gehad.

Maar; zij werden allebei monteur bij de Telefoondienst, zij trouwen in hetzelfde jaar en met vrouwen, die sprekend op elkaar lijken; zij hebben allebei ongeveer gelijktijdig een zoon gekregen en zij hebben allebei een foxterier die ze Frixie genoemd hebben. Dit wonderbaarlijk verhaal vertelde een arts tijdens een bijeenkomst van verpleegsters in Londen.

Beb van Klaveren velde Glaeser als een boom

Rotterdam. — In de hoofdpartij van internationale bokswedstrijden te Rotterdam won de weltergewicht Beb van Klaveren in de tweede ronde van de Duitser Herbert Glaeser door knock-out. De overwinning van de Rotterdamse „wonderman" was misschien wel de meest indrukwekkende sinds zijn miraculeuze rentrée in de boksring. Direct na de gong trok Van Klaveren in bliksemtempo ten aanval tegen de Duitser, die door enkele harde rechtse hoeken op het gelaat volkomen overrompeld werd. Glaeser trachtte vergeefs te attaqueren en vier nieuwe rechtse hoeken op zijn gelaat deden hem even later voor negen tellen neergaan. In de tweede ronde schonk Van Klaveren zijn tegenstander gelegenheid de aanval schijnbaar over te nemen. Met open ogen liep Glaeser in de voor hem opgezette val, want, toen bij Van Klaveren met een rechtse wilde aanvallen, schoot de Rotterdammer als een tijger uit de verdediging. Een ontzettend harde rechtse hoek op het gelaat velde Glaeser als een boom.

Nederlanders emigreren naar Amerika

Rotterdam. — Zoals bekend is, kunnen de drie eerstvolgende jaren tweeduizend Nederlanders naar Amerika emigreren, die in dit land reeds naaste bloedverwanten hebben. In de afgelopen maand zijn reeds aan 64 personen, die tot deze groep behoren, visa uitgereikt.

Dezer dagen hebben zich 34 van deze 64 personen ingescheept aan boord van het Nederlandse emigrantenschip „Zuiderkruis", waarmede ook een aantal Nederlandse emigranten naar Canada reist.

Zuid Amerikaanse artisten op de Philips-plaat

Internationale belangstelling

Eindhoven. — In alle delen van de wereld trekken de Philips grammofoonplaten meer en meer de aandacht. Het schijnt wel, dat dit overal ook moet worden toegeschreven aan de goede kwaliteit van de platen en het reeds uitgebreide klassieke repertoire dat in weinige jaren werd opgebouwd.

Een bericht van het Noordelijk halfrond maakt er melding van, dat in Noorwegen onlangs de honderdduizendste plaat van de pers kwam, een gebeurtenis, die uiteraard niet onopgemerkt voorbij ging.

Verder besloot men in Zuid-Afrika zelf platen te gaan fabriceren en beslist niet in kleine hoeveelheden. Want de bedoeling is een millioen zwarte schijven per jaar te vervaardigen. Vele hiervan zijn bestemd om de prestaties van Zuidafrikaanse artisten wereldkundig te maken.

Een zelfde geluid bereikt ons uit Australië, waar de eerste plaat van eigen bodem reeds het licht zag. Billy Starlight werd er met één slag beroemd mee.

Ook Indonesië wil niet achterblijven. Daar is de Irama Maatschappij onlangs begonnen met het persen van Philipsplaten en het eerste exemplaar, dat gereed kwam, werd aan President Soekarno aangeboden.

Met de nu reeds beroemd[illegible] Friese tweeling hebben de lezers van de „Amigoe" reeds eerder kennis gemaakt. Hier zijn Folkje en Tjitske (rechts) nog eens, thans gescheiden en in goede gezondheid verkerend na het kundige operatieve ingrijpen van de Nederlandse chirurgen.

Mendes France (in het geheim onderhandelend):

Vóór 20 Juli vrede in Indo-China, of anders aftreden!

Parijs. — De mededeling omtrent het bezoek van Mendès-France aan Bern waar hij Tsjoe En-Lai zal ontmoeten, kwam van Franse zijde na een kabinetsvergadering in Parijs. In diplomatieke kringen wordt gezegd, dat Amerika een koele houding tegenover deze Franse poging aanneemt. De mening overheerst dat Amerika geen verantwoordelijkheid op zich wil nemen ten aanzien van de komende fase van de Frans-communistische onderhandelingen over Indo-China In diplomatieke kringen wordt gemeend, dat dit rechtstreeks contact betekent dat in het geheim reeds een grote mate van overeenstemming is bereikt.

Voor zijn ambtsaanvaarding verweet Mendès-France Bidault, dat hij in de zeven weken van de Geneefse conferentie nog geen enkel rechtstreeks contact met China noch de Vietminh tot stand had gebracht.

Mendès-France zei op een persconferentie na de kabinetsvergadering van gisteren, dat het doel van zijn reis was de Zwitserse regering te bedanken voor de gastvrijheid aan de delegaties op de Geneefse conferentie betoond. Hij zou met Tsjoe spreken over de stand van zaken van de onderhandelingen te Genève. De kwestie van de erkenning door Frankrijk van de Chinese communistische regering stond niet op de agenda van de kabinetsvergadering van vandaag. Mendès-France voegde hieraan toe, dat hij in Bern niet de vertegenwoordiger van de Vietminh zal ontmoeten. Zeer binnenkort zullen stappen worden gedaan ter versterking van de Franse troepen in Indo-China.

Het kabinet had voorts besloten onmiddellijk voorbereidingen te treffen voor „brede overeenstemming over de E.D.G."

De premier zei, dat geen minister toestemming zou krijgen Frankrijk vóór 20 Juli te verlaten (Mendès beloofde voor 20 Juli vrede in Indo-China te hebben tot stand gebracht of anders af te treden).

Hillary terug van de Himalaya

Sir Edmund Hillary heeft in Calcutta medegedeeld dat zijn Nieuw-Zeelandse expeditie elk voor dien onbetreden toppen in het Mimalayagebergte beklommen heeft. De hoogte van de toppen was 20.000 voet en hoger.

Nog een ander opmerkelijk feit releveerde Hillary: de sherpa's van zijn groep hadden op 17.000 voet hoogte een voetbalwedstrijd gespeeld, een gebeurtenis die eveneens het karakter van een record draagt.

Met Hillary is zijn metgezel James McFarlane gearriveerd, die gewond is geraakt op de Baroen-gletscher.

Macfarlane is intussen in een ziekenhuis opgenomen. Hij zal wellicht de pink van zijn rechterhand moeten missen.

Geen vergunning voor ondergrondse grappen

Wanne-Eickel (Duitsland). — Drie dagen zat de fakir al in een kist onder de grond, met als enig vertier drie flessen water en drie repen chocola. Hij had het plan om acht dagen levend begraven, twee meter onder de aardbodem te verblijven. Maar na drie dagen liet en de stedelijke autoriteiten hem weer opgraven, omdat hij geen bewijs had, dat hij in genoemde stad als varieté-artist mocht optreden.

Bevroren dieren tot leven gewekt

Londen. — Drie geleerden zijn er in geslaagd warmbloedige dieren tot ongeveer vijf graden onder nul te bevriezen en binnen twee uur weer tot leven te brengen en rond te laten lopen.

De experimenten werden uitgevoerd door dr. Parkes, Hoofd van de afdeling Experimentele Biologie van het Nationaal Instituut voor Medisch Onderzoek, en twee assistenten, dr. Audrey Smith en dr. Lovelock.

Dr. Smith zei, dat men in wetenschappelijke kringen altijd van mening was, dat dieren bij afkoeling tot vijftien graden stierven. Maar het was thans gelukt de dieren gedurende veertig minuten op vijf graden onder nul te houden. Er is alleen nog geëxperimenteerd met hamsters. Deze werden bevroren in een speciale antivriesvloeistof en weer tot leven gebracht door verwarming om het concentreren van heldere lichten op het hart.

Vietminh neemt vijf Amerikanen gevangen

Bij zwempartij op verlaten strand in Indo-China

Vijf techinici van de Amerikaanse luchtmacht zijn door eenheden van de Vietminh op vijf km. afstand van de luchtmachtbasis Tourane gevangen genomen. Zij zijn de eerste Amerikanen die in de strijd in Indo-China door de communisten gevangen genomen zijn.

De vijf mannen werden door de Vietminh-militairen gevangen genomen toen zij op een verlaten strand wilden gaan zwemmen.

Later hebben Vietnamese boeren hen zestien km. ten Zuiden van Tourane zien marcheren, temidden van een colonne van ongeveer 20 Senegalese gevangenen, die door met machine-pistolen gewapende Vietminh-militairen bewaakt werden. De Amerikanen waren onvoldoende tegen de felle zon beschermd; zij droegen slechts een korte broek of een zwembroek.

Reeds maandenlang opereren in de bergen, die vrijwel tot de zee reiken, enige bataljons der Vietminh.

Bij stukjes en beetjes, bijeengegaard uit ooggetuigeverklaringen van boeren, hebben Amerikaanse autoriteiten vastgesteld hoe hun gevangenneming zich heeft voltrokken.

De vijf mannen maakten deel uit van een groep van 350 Amerikaanse luchtmachttechnici, die nu gestationneerd zijn in Tourane, waar zij herstel- en andere werkzaamheden verrichten aan verschillende typen toestellen, die de Verenigde Staten de Franse luchtmacht in Indo-China ter beschikking hebben gesteld.

De Olie-positie van het Midden-Oosten

's-Gravenhage. — In een rapport van de economische en sociale raad over de economische toestand in het Midden-Oosten in 1952/53 wordt medegedeeld, dat de aangetoonde reserves van ruwe olie in het Midden-Oosten begin 1953 geraamd werden op 8,3 milliard metrieke ton of 28% meer dan in 1951. Het aandeel in de totale wereldreserve steeg van 50 tot 53% en in het afgelopen jaar namen de reserves verder toe. De productie van ruwe olie bedroeg 120 millioen ton of 18,4% van de wereldproductie tegen 17% in 1952. De grootste productiestijging toonde Irak en wel van 8,7 in 1951 tot 18,9 in 1952 en 28,2 millioen ton in 1953. In 1952 verwerkte het Midden-Oosten ruim 4% van de geraffineerde olieproducten in de wereld tegen 9% in 1950, zodat het belang van het Midden-Oosten als leverancier van geraffineerde olieproducten minder groot geworden is. De export van ruwe olie door het Midden-Oosten bedroeg in 1951 62,3 millioen en in 1952 79,6 millioen ton.

Een andere melodie

Jimmy Durante, de bekende komiek van de film, trad eens in een cabaret op, waar hij stond aangeschreven als de grootste kenner van het populaire lied. Iedere bezoeker mocht Jimmy vragen een melodie te spelen en onmiddellijk werden door Jimmy de gewenste tonen op de piano voortgebracht. Het kwam echter ook voor, dat hij het gevraagde liedje niet kende en dan speelde hij iets anders. Wanneer de bezoeker dan bezwaren maakte, riep Jimmy hoogst verbaasd uit: „Bedoelt u, dat er ook nog een andere melodie van datzelfde lied bestaat?"

„LARUE" onder de hamer

Op het ogenblik wordt in Parijs een stukje van de „goede oude tijd" geveild. Het beroemde restaurant „Larue" in de rue Royale, vlak tegenover de Madeleine, heeft na 65 jaar de concurrentie moeten opgeven tegen snackbars en cafetaria's. De chambres séparés, waar zo menige politieke beslissing werd genomen, waar een hele serie sensaties werd geboren, die de artistieke en half-artistieke beau-monde zou verrassen, die chambres séparés zullen nu zelf worden opgeschrikt door het felle licht van de neonbuizen. En waar eens de „sole au miroton" op zo hoge prijs werd gesteld, gaat men nu biefstuk met coca-cola serveren. „Larue" moet zelf plaats maken voor een snackbar. Daarom komen nu de edelste wijnen, de kostbaarste cognac- en likeursoorten onder de hamer. Van alle kanten zijn de ingewijden naar Parijs gekomen, om zich meester te maken van een Bourgogne uit 1915, een Haut Brion uit 1899, waar Marcel Proust zo'n liefhebber van was, een paar flessen „fine champagne 1738" of van de trots van „Larue", de beroemde Chartreuse 1859. Het ging bij Larue vroeger waardig en kalm toe.

EINDE VAN EEN TIJDPERK

In het rose schijnsel van de ouderwetse luchters kwamen de Parijse groten bij elkaar, om ongestoord te kunnen praten, om goed bediend te worden en natuurlijk om goed te eten. Aristide Briand had er zijn stamtafel. Marcel Proust en Elvira Popescu, de minister van Oorlog Maginot, de prins van Wales en een half dozijn Russische grootvorsten behoorden tot de vaste gasten van dit eerbiedwaardig etablissement. In de keuken regeerde de voormalige lijfkok van de tsaar aller Russen. Zijn specialiteiten waren allerlei visgerechten en als hij in een goede bui was, kon hij urenlang met zijn gasten onderhandelen over de maaltijd, die hij zou bereiden.

De oude ober, die sinds 1906 in „Larue" heeft bediend, herinnert zich Marcel Proust nog: „Een stille man, die het altijd koud had", en Briand — „wat een geestig, voornaam heerschap...."

Het moderne tempo was te veel voor „Larue". De laatste jaren goten de gasten, tot grote ontsteltenis van eigenaar en personeel, water bij hun wijn, ze bestelden een paar blaadjes sla en een biefstukje, en soms verschenen ze in hemdsmouwen.... „Larue" kon zich niet aanpassen bij zoveel nieuwigheden en daarom heeft het nu zijn deuren gesloten. Een brokje geschiedenis gaat dood.

Verlies reukzin

Een huisvrouw in Birmingham, die bij een verkeersongeval haar reukzin verloor, heeft gerechtelijk een schadevergoeding van ongeveer achtduizend gulden toegewezen gekregen. De rechter voerde o.m., dat Mevrouw Patricia nooit meer het voedsel zou kunnen ruiken, dat zij toebereidde.

Geen vuurwerk

Rome — Opschudding voor het huis van de filmster Silvana Pampanini. Ze had een anoniem schrijven ontvangen, door haar papa geopend, waarin zij werd verzocht een bedrag van acht millioen lires te deponeren in haar eigen auto voor het huis en zodanig, dat de lires makkelijk bereikbaar waren. Deed ze het niet, dan zou na 24 uur haar huis worden opgeblazen. De politie kwam aangesneld, stelde een scherpe bewaking in, maar het uurwindends op vuurwerkgebied geschiedde.

Gone with the wind

Southampton. — Vlak voor ze Het Kanaal binnenvoer op een Amerikaanse oceaanreus, moest mevr. Annie Lucas uit de V.S., terwijl ze over het zonnedek liep, waar nogal eens een stevig stormpje kan staan, als men op de benedendekken nauwelijks een zuchtje wind bemerkt, toch nog eens even in haar handtas kijken of ze al haar geld nog had. Ze had dat geld nog héél even en toen had de wind de driehonderd Engelse ponden, waarmee ze een maand vacantie in Engeland zou doorbrengen, te pakken en woei het hele pakket de zee in. Er was natuurlijk geen mogelijkheid om even te keren en het zou trouwens ook vergeefse moeite zijn. Maar zie: haar mede-passagiers, die van haar ongeluk hoorden, hielden een inzameling en voor men Southampton bereikte, had de onfortuinlijke mevr Lucas weer 170 pond. En nu kan ze toch een maandje, zij het op misschien iets bescheidener wijze, in Engeland, haar geboorteland, doorbrengen.

De Perzische olie

Onderhandelingen zijn hervat

Teheran. — De onderhandelingen over de exploitatie van de Perzische olie door het internationale consortium werden gisteren te Teheran hervat. De leider van de Amerikaanse delegatie verklaarde, dat aan Perzië de resultaten van de conferentie in Londen werden meegedeeld. Dit betreft geen definitieve voorstellen, welke moeten worden aangenomen of verworpen. De Perzische minister van financiën sprak de hoop uit, dat de onderhandelingen voor het einde van de volgende maand geëindigd zullen zijn. Hij bevestigde, dat de productie van Perzische olie in ieder geval voor het eerste jaar van de exploitatie zal worden vastgesteld op meer dan tien millioen ton.

Spaanse ex-minister gearresteerd

Barcelona. — Juan Comorera, een vooraanstaande figuur van het Spaanse communisme en minister van landbouw en economie in de gewestelijke regering van Catalonië tijdens de burgeroorlog, is in Barcelona gearresteerd.

Volgens de politie brak Comorera in 1949 met het communisme. Na zich een tijdlang in Frankrijk schuil gehouden te hebben, omdat hij vreesde vermoord te zullen worden door zijn vroegere communistische vrienden, besloot hij enige tijd geleden met zijn vrouw in het geheim naar Spanje te gaan.

De politie verklaarde, dat Comorera in een woning in Barcelona is gearresteerd.

FIEL PERO DESDICHADO

WINSTON LEONARD SPENCER-CHURCHILL

MCMLIII

Sir Winston Churchill is, zoals bekend, opgenomen in de hoogste rang van de orde van de Kouseband. Een metalen geëmailleerde plaat, die speciaal voor deze rang wordt vervaardigd, is reeds opgehangen in de Sint George-kapel in Windsor bij de 700 andere, die daar voor altijd hangen.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New Yorkse Effectenbeurs opende gisteren vast met nieuwe hoogtepunten voor dit jaar. Bij het verder verloop namen de winstnemingen toe, doch in meerderheid bleven de fractionele stijgingen gehandhaafd. Studebaker steeg één dollar op het fusie-voorstel met Packard. De markt sloot onregelmatig.

Aantal verhandelde fondsen 1178; hoger 442; lager 446; onveranderd 290. Aandelenomzet 2.100.000; obligatie-omzet $ 3.240.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	165 1/2
Anaconda	37 3/8
Bethlehem Steel	68 3/4
Dupont de Nemours	126 5/8
General Electric	44 5/8
(ex dividend)	
General Motors	71 3/4
Int. Tel. and Tel.	17 7/8
Shell Oil	47 1/4
Standard Oil of New Jersey	88 3/8
U.S. Steel	48 1/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Muzikale uitzending voor de kinderen in het Papiament.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 The Voice of the Windward Islands.
21.00 Conjunto-avond met „Estrellas Curaçao"
21.45 Kwartiertje voor de Indiaanse kolonie.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Klassieke muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht.
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

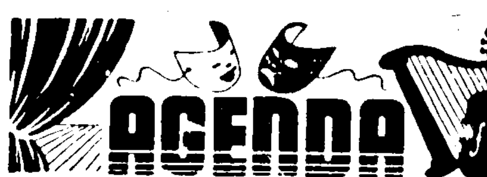
17.30 Opening
17.33 Kinderuurtje
18.03 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Amateur uur
21.30 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Voor onze kinderen.
17.15 Vrolijk programma
17.45 Tuborg bier
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws.
19.00 Advertenties.
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

De maritieme verdediging der Nederl. Antillen

's-Gravenhage. — Bij de behandeling van de Defensienota in de Tweede Kamer merkte de heer H.W. Tilanus (C.H.) o.m. op, dat geen inlichtingen zijn verschaft over de sterkte van de maritieme verdediging van Nieuw-Guinea en de Antillen. Naar zijn mening zal de regering de ogen flink open moeten houden. Dat zal haar te gemakkelijker vallen, nu de staats-secretaris (Moorman) dezer dagen naar Nieuw-Guinea vertrekt.

WEST-END

19.00 en 21.00 uur „*Aventuras de Juan Lucas*"

CINELANDIA

19.00 en 21.00 uur „*The Vanquished*"

ROXY

19.001 en 21.00 uur „*My forbidden past*"

SUFFISANT THEATER

„*The Leopard man*" 20.00 uur.

REX

„*Por el mismo camino*" (20.00 uur)

ROYAL

„*Assurance Investigator*" (20.00 uur)

CARIBE

„*Boots Malone* (20.00 uur)

APOTHEKEN

De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Juliana*, Julianaplein 6, tel. 2400 en *Botica del Pueblo*, Breedestraat 82 (O.), *tel. 3718*.

WIT GELE KRUIS

De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

Passangrahan: POC-Canastadrive 20.00

Bargebad: Basketball wedstrijden t.b.v. het Gebrekkige Kind; Red Devils — Shooting Stars (19.15 uur) en SDL — Athene (20.30 uur).

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 t.m. 01.30 tel. 2307
J. J. Roos 01.30 — 05.30 tel. 2137

Personeel afdeling
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 26 Juni 12.00 E C. de Haseth, (stad) tel. 3179.
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
H. C. Engelsman, St. Michielweg 22 tel. 4504

C. S. M.

Rederij:
J. de Nijs tel. 3131
b. g. g. tel. 2843 — 2844

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00 W. Punt. tel. 2269

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ASIENTO-THEATER
„*All Ashore*".
Geen kinderen beneden 16 jaar.